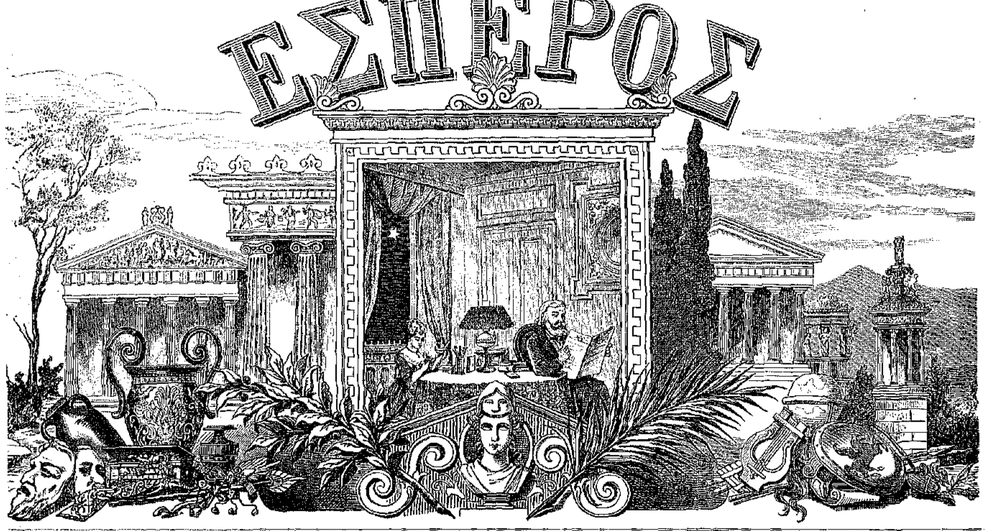

Ἔτος Α'. Ἐκδίδεται τῇ 1/13 καὶ 15/27. ἑκάστου μηνός. Ἐν ΛΕΙΨΙΑι τῇ 15/27 Σεπτεμβρίου 1881 Τιμὴ ἑκατὸν προπληρωμένη εἰς χρυσόν. Φράγκ. 40. Μάρκ. 32. Ρούβλ. 16. Ἀρ. 10.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. Ὡραῖαι τοποθεσίαι ἐν Ἑλλάδι. Ἡ Νέδα, ποταμὸς ἐν Ἀρκαδίᾳ. — Ἀναπόκρισις ἐξ Ἀθηνῶν. — Αἱ νέαι ἐν Λιγύπτῳ ἀρχαιολογικαὶ ἀνακαλύψεις. — Ἡ πρόοδος τῶν Ἱππομέων τῆς Ἀμερικῆς πολιτειῶν Ἰάκωβος Α. Γάρφιλδ. — Τὸ ἀνάχωμα (ὅρα προηγούμενον τεῦχος). — Γρωμικά. — Περὶ Μακροβιωτικῆς (συνέχεια καὶ τέλος). — Ποίησις. — Ἐδουάρδος Ἰωάννης Τρελάωνης. — Βουλγαρία. — Ἡ Σοῦμλα. — Ὁ στενὸν τῆς Βράκας. — Ἡ συλλογὴ τῶν ὑδάτων. — Μέθοδος. — Βυζαντιναὶ εἰκόνες. — Ἀναβάτικος Κομψὸς (συνέχεια). — Πολιτικὴ ἐπιθεώρησις. — Νεκρολογίαι. — Διάφορα.

ΕΙΚΟΝΕΣ. Ἡ Νέδα, ποταμὸς ἐν Ἀρκαδίᾳ. — Ἐδουάρδος Ἰωάννης Τρελάωνης. — Ἰάκωβος Α. Γάρφιλδ. — Ἡ ἀχυρὰ πόλις Σοῦμλα. — Τὸ στενὸν τῆς Βράκας. — Σιφονοφόρος Ῥαμφὴ Β'. — Τὸ ἥμισυ τῆς Ῥαμφῆ Β', ἐν τῷ Μουσείῳ τοῦ Βοῦλάκ. — Λάρνακες καὶ μομία τοῦ βασιλέως Ἀμάσιδος. — Τὸ μέρος, ἔνθα ἐγείρετο ἐν Λιγύπτῳ αἱ τελευταῖαι ἀνακαλύψεις. — Συλλογὴ ὑδάτων ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ Κωζανλίκ.

ΩΡΑΙΑΙ ΤΟΠΟΘΕΣΙΑΙ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ.

(μετὰ εἰκόνος.)

Η ΝΕΔΑ, ΠΟΤΑΜΟΣ ΕΝ ΑΡΚΑΔΙΑι.

Ἡ Ἀρκαδία, ἡ τόσον γραφικὴ ἐπαρχία τῆς Ἑλλάδος, ἡ τόσον πλουσία εἰς θέσεις ρωμαντικάς, περιβρέχεται καὶ ὑπὸ ῥυάκων καὶ ποταμῶν, οἵτινες διὰ τῶν χαριεστάτων αὐτῶν ἑλιγμῶν καταῤῥαΐζουσιν ἔτι ἄλλον τὴν χώραν.

Εἰς τῶν ποταμῶν τούτων εἶναι καὶ ἡ Νέδα, ἥτις ἔχουσα τὰς ἀπηγὰς αὐτῆς ἐν τῷ Κεραυσίῳ ὄρει ῥέει πλησίον τῆς πόλεως Τριγαλίας. Κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ὁ ποταμὸς οὗτος ἐπλέετο ὑπὸ τεκρῶν πλοιαρίων, ἐθαυμάζετο δὲ διὰ τὰς ἀκμπὰς καὶ περιστροφὰς αὐτοῦ. Ἡ σωζομένη σήμερον ἔφυρα, ἣν παριστᾷ ἡ ἡμετέρα εἰκὼν, εἶναι ἔργον τῶν τουρκικῶν χρόνων, ἀρχαίοτατα δὲ στερεῶς κατεσκευασμένη καὶ οὐσιωδῶς τὴν συγκοινωνίαν τῶν μερῶν ἐκείνων διευκολύνουσα. Ἐν καιρῷ χειμῶνος καὶ κυρίως ἐν ἔτεσι πολυομβρίας ἡ Νέδα ἔχει ὁρμητικὸν τὸ ῥεῦμα, ὑπερηδᾷ ἐνίοτε τὰς ὄχθας αὐτῆς καὶ κατακλύζει τὰ ταπεινότερα μέρη. Τὸ ὕδωρ της εἶναι διαυγέστατον καὶ εὐχάριστον εἰς τὴν πόσιν. Εἰς ἀπόστασιν μιᾶς περίπου ὥρας ἀπὸ τῆς γεφύρας ταύτης ἡ Νέδα δέχεται τὸν μικρότερον ποταμὸν Λύμακα, ὅστις κατὰ τὸν Ὅμηρον ἔλαβε τὴν ὀνομασίαν ταύτην ἐκ τοῦ ὅτι παύσαντός ποτε ἐν Ἑλλάδι δεινοῦ λοιμοῦ οἱ κάτοικοι ἔῤῥιψαν τὰ μολύσματα τῆς νόσου εἰς τὸν ποταμὸν, ὅπως δι' αὐτοῦ διοχετευθῶσι μακρὰν εἰς τὴν θάλασσαν, ἤτοι μὲ ἄλλους λόγους μετεχειρί-

Η ΝΕΔΑ, ΠΟΤΑΜΟΣ ΕΝ ΑΡΚΑΔΙΑι.

σθησαν τὸν ποταμὸν ὡς ἀχετὸν τῶν ἀκαθαρσιῶν καὶ μολυσματικῶν οὐσιῶν. Τίς οἶδε ἐὰν καὶ τότε δὲν εὗρον βακτήρια, ἢ σχιζομόκηταις εἰς τὰ πόσιμα αὐτῶν ὕδατα;

Ἐν τῇ θέσει, καθ' ἣν οἱ δύο οὗτοι ποταμοὶ ἑνοῦνται εὑρίσκετο ἄλλοτε ναὸς τῆς Εὐρυνόμης, ἀρχαῖος πολὺ καὶ σεβαστός. Περὶ δὲ τὸν ναὸν τοῦτον ὑπῆρχε πυκνὸν δάσος κυπαρίσσων. Κατὰ τὴν μυθολογίαν ἡ Εὐρυνόμη ἦτο θυγάτηρ τοῦ Ὠκεανοῦ, ὡς καὶ ὁ Ὅμηρος μαρτυρεῖ. Ἀπόδειξις τῆς καταγωγῆς της ἦτο καὶ τὸ ἄγαλμά της ἐν τῷ ναῷ, τὸ ὁποῖον παρίστα τὴν Εὐρυνόμην, ἔχουσαν τὸ μὲν ἄνω μέρος τοῦ σώματος γυναικὸς, τὸ δὲ κάτω μέρος ἰχθύος.

Σήμερον οὔτε ναὸς πλέον ὑπάρχει, οὔτε ἄγαλμα, οὔτε δάσος κυπαρίσσων· μένει μόνον ἡ ἀνάμνησις τῶν ἀρχαίων παραδόσεων καὶ ἡ ὡραία φύσις, ἡ ἀναλλοίωτος καὶ ἀθάνατος!

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ.

Τῇ 30|11 Σεπτεμβρίου 1881.

Τὸ κυριώτατον ζήτημα τοῦ τελευταίου δεκαπενθημέρου ὑπῆρξε τὸ τῆς ὑγιείας καὶ τὸ τῆς καθαριότητος τῆς πόλεως. Καὶ ἡ μὲν ὑφισταμένη ἐπιδημία ὁμολογεῖται ὅτι ὑπέστη ὕφεσιν σπουδαίαν, ἡ δὲ πόλις διετηρήθη πως καθαριωτέρα, ἔσπευσε δὲ κατὰ τὸ ἑνὸν καὶ ἡ δημοσία καὶ ἡ ἰδιωτικὴ φιλανθρωπία πρὸς περίθαλψιν τῶν ἀσθενούντων ἀπόρων καὶ πρόχειρον βελτίωσιν τῶν κακῶς ἐχόντων. Ἡ δὲ κυριωτέρα πρόοδος τῶν τελευταίων ἡμερῶν εἶνε ἡ δοθεῖσα εἰς τὸν περὶ τῆς ἐπιδημίας λόγον ἐπιστημονικωτέρα χροιά. Ἡ ὑπὸ τοῦ δήμου καταστᾶσα ἐπιτροπεία πρὸς ἐξέτασιν τῶν ὑδάτων ἐξέδωκε μίαν μὲν πρόχειρον ἀπάφανσιν, προκληθεῖσα ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τῆς ἰατρικῆς κ. Κ. Δηλιγιάννη, πρεσβεύοντος ὅτι ἡ τυφικὴ ἐπιδημία μεταδίδεται διὰ τοῦ ὕδατος, ἐν ᾧ ἀνεῦρεν, ὡς λέγει, μικροσκοπικὰ βακτηρίδια, ἐδημοσίευσεν ἔπειτα μακροτέραν ἔκθεσιν, ἐν ᾗ ἀποφαίνεται ὅτι δὲν εὑρίσκεται ἐν τοῖς ὕδασιν ὁ τυφικὸς ἰός. Καὶ ἄλλαι δ' ἐκθέσεις καὶ γνωματεύσεις ἐδημοσιεύθησαν. Καίτοι δὲ δυστυχῶς αἱ πλεῖσται τῶν ἐκθέσεων δὲν ἦσαν ἀπηλλαγμέναι ἀμοιβαίων ἀντεγκλήσεων καὶ πάθους καὶ ὁρμῆς ἤρχισε σκορπιζόμενον φῶς τι ἐπὶ τὴν Ὀλιβερὰν νόσον καὶ τὰς αἰτίας αὐτῆς. Ἀλλ' ἡ συζήτησις δὲν πρέπει νὰ παύσῃ, αἱ ἔρευναι δέον νὰ ἐπιταθῶσιν, οὐχὶ δὲ νὰ ἐκλίπωσι, καὶ νὰ μελετηθῇ τὸ ζήτημα τῶν ὑγιεινῶν ὅρων τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν καθόλου ὑπὸ εὐρυτέραν ἔννοιαν. Διότι φοβούμεθα μὴ ἐπερχομένων τῶν φθινοπωρινῶν δρόσων λησμονήσωμεν ἐν τῷ συνήθει ἀψικόρῳ τοῦ ἡμετέρου χαρακτῆρος τὰ θερινὰ κακά.

Ὁ δήμαρχος ἡμῶν, ὅστις ἐν τῇ θυέλλῃ τῆς πρώτης ἐπ' ἐσχάτων κατ' αὐτοῦ καταιραυγῆς ἀπεφάσισε νὰ ποβάλῃ τὸν τίτλον τοῦ ὑδραυλικοῦ, ὃν ἐπιδεικνύων ἀνῆλθε πρὸ διετίας εἰς τὴν δημαρχικὴν ἐξουσίαν, καὶ ἐσκέφθη νὰ προτείνῃ εἰς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τὴν πρόσκλησιν εἰδικοῦ ὑδραυλικοῦ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ πρὸς ἐξέτασιν τοῦ ἀττικοῦ λεκανοπεδίου, μεταβαλών, ὡς φαίνεται, γνώμην ἢ ἐξαγοραζόμενος τὸν καιρὸν, ἐνδιατρίβει τὰ νῦν περὶ σκέψεις διοχετεύσεως ὑδάτων ἐκ τοῦ μαραθωνικοῦ πεδίου. Ἡ ἀρχαία πηγὴ Μακαρία, ἣν γνωρίζουσιν ἡμῖν οἱ Ἡρακλεῖδαι τοῦ Εὐριπίδου, ἀκούεται καὶ πάλιν πεζόταται, ἐπ' εὐκαιρίᾳ δῆλα δὴ τοῦ κοιλιακοῦ τύφου. Ἴδωμεν ἂν καὶ ταῦτα εἶνε σκέψις ἐμβριθὴς ἢ μόνον πρόχειρα τεχνάσματα πρὸς ἐξαπάτησιν τῶν πολλῶν διψώντων.

Ἡ χώρα ἣν κατοικοῦμεν εἶνε ἀληθῶς οὕτω συνδεδεμένη μετὰ τῶν ἀναμνήσεων τῆς ἀρχαιότητος, διασχίζεται οὕτω πυκνῶς ὑπὸ τῶν κλασικῶν ὀνομάτων, ἐν αὐτῇ διασταυροῦται οὕτω περιέργως τὸ νέον μετὰ τοῦ ἀρχαίου, ὥςτε ἀνὰ ἕκαστον βῆμα ἡμεῖς οἱ νεώτεροι προσκρούομεν εἰς ἀρχαῖον λίθον ἢ ἀπαντῶμεν ἀρχαῖον ὄνομα. Ἐντεῦθεν πᾶν δημόσιον ἔργον ἐν Ἑλλάδι συνδέεται ἀναποσπάστως μετὰ τῆς ἀναπλήσεως ἢ ἀνευρέσεως ἀρχαίου τινὸς μνημείου, παραδόσεώς τινος ἀρχαίας. Τοῦτο συνέβη ἐπ' ἐσχάτων ἐν Κορίνθῳ, ἔνθα αἱ μελέται πρὸς τομὴν τοῦ ἰσθμοῦ προήχθησαν ἱκανῶς. Ἀπεδείχθη δὲ διὰ τῶν δοκιμαστικῶν φρεάτων ἐφθασαν εἰς βάθος μέτρων πεντήκοντα, ὅτι ἡ ἀρίστη γραμμὴ χάραξιν τῆς διώρυγος εἶνε ἡ εὐθεῖα, ἥτις εἶνε ἡ αὐτὴ καὶ ἐπὶ Νέρωνος ἐγένετο ἀρχὴ τοῦ ἔργου. Κατὰ τὰς λοιπὰν ἀνασκαφὰς εὑρέθη μεγίστη δεξαμενὴ, ἀρίστα διατηρ χρησιμεύουσα καθ' ἃ φαίνεται, πρὸς διημέρευσιν τῶν ἐργ τινες ἐπελήφθησαν τῆς σκαφῆς ἐπὶ τοῦ Ῥωμαίου ἐπιτ κράτορος.

Καὶ ἐπειδὴ περὶ ἀρχαιοτήτων ὁ λόγος, ἐπιτρέψατε μεταβιβάσω τὸν ἀναγνώστην ἀπὸ Κορίνθου εἰς Μέγαρα κ διὰ Ἀθηνῶν εἰς Μῆλον. Ἐννοῶ ὅτι τὰ πηδήματα τοῦ πως τύπον μεταναστεύσεως, ἀλλ' εἶνε, ὑποθέτω, συγχω κατ' αὐτὰς εἰς τοὺς Ἀθηναίους ἡμᾶς, οἵτινες τούτας τ εἴμεθα συνειθισμένοι εἰς τὴν θέαν μετοικήσεων· μὴ ἀρ ὅτι εὑρισκόμεθα εἰς τὰς παραμονὰς τῆς πρώτης Σπα καθ' ἣν ὁ ξένος περιηγητὴς ὁ ἐπισκεπτόμενος τὰς Ἀθήνας νὰ νομίσῃ εὐχερῶς ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως ταύτης δὲν βίον νομάδα. Ἀλλ' ἄρχομαι ἀπὸ τῶν Μεγάρων. Πρ πενθημερίας περίπου μεγάλη ζωηρότης καὶ δραστηριότ κλυσαν τὰς μεγαρικὰς ἀκτάς· ἡ χωροφυλακὴ ἀφεῖσα τὰ δόθη τὸν δόλον. Κατεδιώκετο ἄγαλμα Ἀρτέμιδος κα ὑπό τινος χωρικοῦ. Μετὰ πολλὰ ἀνεκαλύφθη. Ἡ γυ ἐγαυρίασεν, ὁ τύπος συνεκινήθη, ἀλλ' ὡς ἑτερόκινητος δεύμενοι μετὰ μηχανῆς ἠλεκτρικῆς. Τὸ ἄγαλμα κατασπ νέχθη εἰς Ἀθήνας, ἤχθη πρὸ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλ ὡς λέγουσιν αἱ κακαὶ γλῶσσαι, ἐπ' ἴσης συνεκινήθη ἐπὶ καὶ τῇ αὐτεχνίᾳ τοῦ ἀγάλματος· τέλος ἐξετέθη ἐν τῇ Πατήσια Μουσείῳ. Δὲν ἐχρειάσθη ὅμως πολὺ ὑ' ἀπόλ βολιμαῖον γέννημα τῶν καθ' ἡμᾶς ἡμερῶν, ἔργον μαθ τοῦ γλύπτου Φιλιππότη, κατασκευασθὲν κατὰ κακὴν τοῦ πρωτότυπου τοῦ διδασκάλου, ὅπερ νῦν εἶνε ἐκτεθειμ Μουσείῳ παρὰ τὸ ἀρχαῖον δῆθεν ἄγαλμα τοῦ Μεγαρέ Καὶ τὸ μὲν πρότυπον παριστᾷ Ἄρτεμιν, καλὴν κακῆν γραφὼν εἶνε ἀναμιξὶς ἀδεξίου Ἀρτέμιδος καὶ Ἀμαζόνος.

Καὶ πάλιν ἄλλο· ἀνάλογον γεγονός. Ὀλόκληρος καὶ αὐτὴ ἡ Σύρος συνεκινήθησαν ἐπὶ τῇ μελετωμένῃ ἀπ φανοῦς ἀγάλματος ἀναλόγου πρὸς τὴν μηλίαν Ἀφροδίτ ὅρου. Καταδιώξεις, περιπολίαι, πάταγος, ἄρθρα ἐφημ κώμια! Τὸ ἄγαλμα ἔρχεται εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ ἐξ ἔργον τῶν φραγκικῶν χρόνων, εἶνε δὲ σύμπλεγμα π Ἀδὰμ καὶ τὴν Εὔαν. Ἂν ὁ Γαλάτης Buchon, ὅστ τὴν Ἑλλάδα ἐζήτει πάσῃ μηχανῇ νὰ ἐπιθέσῃ τὴν σφ φραγκισμοῦ εἰς ὅσα πλεῖστα ἠδύνατο οἰκοδομήματα κα γλυπτικῆς, ἔζη τώρα θανεκραύγαζε μέγα χαίρων ἐπὶ τ Καὶ ἡμῖν δὲ διαφέρει. Τίς οἶδε ποῖον μέγαρον φ τρίδου τῆς Μήλου ἐκόμει. Ὅσον γνωρίζω, εἶνε τὸ πρ ἐν Ἑλλάδι ὀλόγλυφον ἄγαλμα τῶν φραγκικῶν χρόνω λοιπὸν ἄξιον περιφρονήσεως τὸ εὕρημα, ἀλλὰ μόνον ἐνταῦθα ἡ εὐκαιρία νὰ κακισθῇ ἡ περὶ τὰ ἀρχαιολ τοῦ τύπου καὶ ἡ ἀδιαφορία τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν τ τήτων φύλαξιν καὶ διακόσμησιν.

Ἄλλοτε ἔγραψα Ὑμῖν περὶ ἑλληνικοῦ θεάτρου. ταύτας ἡ πόλις παρέστη θεατὴς ἀξιολόγου καὶ ἐκτάκτου Παρεπιδημῶν ἐνταῦθα ὁ κ. Νικόλαος Λεκατσᾶς, ὑπο σιος, ὅστις διέμεινεν ἐν Ἀγγλίᾳ μακρὰ ἔτη καὶ διεκ ἀγγλικῶν θεάτρων, ἐδίδαξε πρὸ τῶν Ἀθηναίων ἐν τῷ Ὀλυμπίων τὸν Ἀμλέτον ἀγγλιστὶ μετὰ τοῦ θιάσου τοῦ λάρη, διδάσκοντος ἑλληνιστί. Οἱ παραστάντες εἰς τὴ κόμισαν τὰς ἀρίστας τῶν ἐντυπώσεων, ἀναγνωρίσαν ὑποκριτὴν ἄριστον, δυνάμενον πιθανῶς νὰ δίσῃ φαν τοῦ μέλλοντος ἐθνικοῦ θεάτρου. Μὴ δυνηθεὶς νὰ ἐπ

τὴν πρώτην διδασκαλίαν θὰ γράψω Ὑμῖν περὶ αὐτοῦ διὰ μακρῶν ἅμα ὡς ἐμφανισθῇ καὶ πάλιν ἐπὶ τῆς σκηνῆς.

Λυποῦμαι ὅτι σφραγίζω τὴν σημερινὴν ἐπιστολὴν μὲ λίθον μαῦρον, ἀγγέλλων τὸν θάνατον ἐπιφανοῦ πολίτου, τοῦ Γερασίμου Ζωχιοῦ, ὅστις ἀπέθανε φέρων τὸν βαθμὸν πλοιάρχου τοῦ βασιλικοῦ ναυτικοῦ. Ὡς πολιτευόμενος, καθηγητὴς, συγγραφεὺς καὶ δημοσιογράφος ἀνῆκεν εἰς τὴν ὑγιᾶ μερίδα, εἰς ἣν ἀφείλονται τὰ ὀλίγα ἀγαθὰ τοῦ τόπου. Ἦτο ἀνὴρ τοῦ παλαιοῦ κόμματος, εὐθὺς τορεὺς τῆς ἀληθείας, ὑπὸ τὴν χάριτα τοῦ λόγου κρύπτων βάθος διανοίας καὶ καλόπτων διὰ ῥόδων αὐτοφυῶν τοῦ πολιτικοῦ ἡμῶν βίου τὰς ἀκάνθας.

Καλλίας.

ΑΙ ΝΕΑΙ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩι ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑΙ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ.

(μετὰ δύο εἰκόνων, ὅρα σελ. 163.)

Πρὸ τινων ἑβδομάδων εἴδησις διαδοθεῖσα ἀστραπηδὸν εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης περὶ σπουδαίας ἀρχαιολογικῆς ἀνακαλύψεως ἐν Αἰγύπτῳ, συνεκίνησε τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον. Ἅμα τῷ ἀκούσματι ἡ διεύθυνσις τοῦ Ἑσπέρου ἔσπευσε νὰ κάμῃ τὰ ἀναγκαῖα διαβήματα, ὅπως ἐπιτύχῃ πιστάς τινας εἰκόνας τῶν εὑρημάτων καὶ τοῦ μέρους, ἐν ᾧ ἐγένετο ἡ ἀνακάλυψις, καὶ σήμερον ἀσμένως παρουσιάζει τοῖς ἀναγνώσταις τὰς εἰκόνας ταύτας, δημοσιεύει δὲ ταὐτοχρόνως καὶ τὴν περιγραφὴν ἢ μᾶλλον ἔκθεσιν τοῦ τὰς ἀνασκαφὰς ἐπιτηρήσαντος λογίου ἀρχαιολόγου κυρίου Αἰμιλίου Brugsch.

Ὅτε τῇ 2 παρ. Ἰουλίου, λέγει ὁ Brugsch, ἐγκατέλιπα τὴν πόλιν Σιούτ, τὸν κυριώτερον σταθμὸν ἐν τῇ ἄνω Αἰγύπτῳ τοῦ δὶς τῆς ἑβδομάδος εἰς Ἀσσουὰν πλέοντος ἀτμοπλοίου τοῦ Νείλου, δὲν ἠδυνάμην νὰ φαντασθῶ ὅτι ὀλίγαι μόνον στιγμαὶ μ' ἐχώριζον ἀπὸ σημείου ἐν τῷ βίῳ μου, ὅπερ ὀλίγοις μόνον δέδοται ἀνθρώποις νὰ ἴδωσι καὶ οὗ ἡ ἀνάμνησις θέλει μένει ζωηρὰ ἐν ἐμοὶ μέχρι βαθυτάτου γήρατος.

Εὑρισκόμην ὑπὸ τὴν ἐντύπωσιν μεγάλης βαρυθυμίας, ὅτε καθήμενος ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ ὑπὸ τὰς καυστικὰς τοῦ ἡλίου τῆς Αἰγύπτου ἀκτῖνας, παρετήρουν τὰ θολὰ τοῦ Νείλου κύματα, ὅστις βαθὺς εἰς τὸ μέρος τοῦτο ἔρρεε μετ' ὀκνηρᾶς βραδύτητος. Ἦτο ἀκριβῶς ἐν ἔτος, ἀφ' ὅτου εἶχον ἀπολέσει τὴν φιλτάτην μητέρα χωρὶς νὰ δυνηθῶ ὀστάτην φορὰν νὰ προσβλέψω εἰς τοὺς ἀγαπητοὺς ἐκείνους καὶ γλυκεῖς ὀφθαλμοὺς, οἵτινες εἶχον κλεισθῆ διὰ παντός.

Τῇ 4 Ἰουλίου ἔφθασα εἰς Λουξὼρ, ὅπως ἤδη τὴν ἐπιοῦσαν κάμω ἔναρξιν τῆς ἐρεύνης τῶν ἀνακαλυφθέντων ἀρχαίων. Πῶς καὶ πότε ἀνεκαλύφθη τὸ ὑπὸ τῶν Ἀράβων μὲ τὸν πέπλον τῆς μυστικότητος κεκαλυμμένον μέρος, τοῦτο δὲν ἐνδιαφέρει εἰμὴ μόνον τὸν γνωρίζοντα κατὰ βάθος τὴν Αἴγυπτον καὶ τὴν κατάστασιν τῆς χώρας ταύτης· τοῖς πολλοῖς ἀρκεῖ νὰ ἀναφέρω ὅτι αἱ πρὸ ἐννέα ἤδη ἐτῶν ἐν Θήβαις πωλούμεναι μικραὶ, μᾶλλον ἢ ἧττον πολύτιμοι, ἀρχαιότητες, ἔδιδον νύξιν περὶ ὑπάρξεως μεγάλου τινὸς βασιλικοῦ τάφου ἢ μᾶλλον εἰπεῖν νεκροπόλεως, ἧς ὅμως ἡ θέσις δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ εὑρεθῇ. Κατὰ τὴν μηνὶ Ἀπριλίῳ τρ. ἔτους μετὰ τοῦ κυρίου Maspéro, τοῦ νέου διευθυντοῦ τοῦ ἐν Βουλὰκ αἰγυπτιακοῦ μουσείου, καὶ διαδόχου τοῦ Μαριέττη, ἐπιχειρηθεῖσαν περιοδείαν, κατωρθώσαμεν νὰ εὕρωμεν τὸν γνωρίζοντα τὴν θέσιν τοῦ κεκρυμμένου τάφου, χωρὶς ὅμως νὰ μάθωμέν τι περαιτέρω. Μόλις δύο μῆνας μετὰ ταῦτα ἐγένετο ἡ ἀνακάλυψις.

Ὁ περιηγητὴς γνωρίζει ἤδη τὸ ἐρείπιον, τὸ φέρον τὴν νέαν ὀνομασίαν Δὲρ-ελ-βαχρὶ, τὸ κείμενον πλησίον τῶν Θηβῶν καὶ ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς τοῦ Νείλου ὄχθης. Τὸ ἐρείπιον τοῦτο προσερείδεται ἀμέσως ἐπὶ τοῦ ἀποτόμου ὄρους, τοῦ χωρίζοντος αὐτὸ ἀπὸ τῶν βασιλικῶν τάφων καὶ σχηματίζοντος οὕτω τὸ ὅριον τοῦ ἀρχαίου ὑπὸ τῆς βασιλίσσης Χαταζοῦ (τῆς 18ης δυναστείας) ἀνεγερθέντος μεγαλοπρεποῦς ναοῦ. Τὸ ὄρος τοῦτο ἐκτείνεται εἰς διεύθυνσιν νοτιοδυτικὴν μέχρι τῶν ἐρειπίων τοῦ Μεδενὲ-χαβοῦ. Εἰς ἀπόστασιν 150 περίπου μέτρων ἀπὸ τοῦ Δὲρ-ελ-βαχρὶ, καὶ σχεδὸν ὄπισθεν τῆς ὑπὸ πολλῶν τάφων κατεχομένης ὑπωρείας τοῦ Γουρνᾶ, στενὴ φυσικὴ ἀτραπὸς ἄγει πρὸς μικρὰν, ἑξήκοντα μέτρα ἄνωθεν τῆς ὀηθαϊκῆς πεδιάδος κειμένην καὶ ἐντελῶς ὑπὸ τῶν ἐξεχόντων βράχων κεκαλυμμένην φάραγγα. Ἐνταῦθα ἦτο τὸ μέρος, ὅθεν ἐπρόκειτο ν' ἀρχίσω τὰς ἐρεύνας μου. Εἶχον εἰς τὴν διάθεσίν μου 300 ἐργάτας καὶ ἐργαλεῖά τινα πρὸς ἐξέτασιν τοῦ φρέατος, ὅπερ εἶχε βάθος 46 ποδῶν. Στηριζόμενος ἐπὶ σχοινίου ἤρχισα τὴν ὑπόγειον ὁδοιπορίαν μου. Τὸ φρέαρ, τετράγωνον, πλάτος ἔχον μέτρ. 1,88 ἦτο ἀτέχνως καὶ παρὰ τοὺς κανόνας ἐντὸς τοῦ βράχου λελαξευμένον· ἐφαίνετο δὲ ὅτι ἡ ὅλη ἐργασία εἶχε γείνει ἐπιπολαίως καὶ κατεσπευσμένως. Εἰς τὸ βάθος τοῦ φρέατος ὑπῆρχεν εἴσοδος, πλάτος μὲν ἔχουσα μέτρ. 1,57 ὕψος δὲ 0,94 καὶ, ἄγουσα κατ' εὐθεῖαν εἰς στοὰν μήκους ὀκτὼ μέτρων. Ὁ ἀὴρ, ὁ ἐπὶ δύο καὶ ἐπέκεινα χιλιετηρίδας κεκλεισμένος, ἦτο τόσον βαρὺς καὶ μεμολυσμένος, ὥστε μόλις ἀντεῖχεν ἡ λυχνία μου. Ἤμην ἠναγκασμένος νὰ ἐξετάζω μᾶλλον διὰ τῆς ἁφῆς ἢ διὰ τῆς ὁράσεως τὰ πρὸ τῶν ποδῶν μου κείμενα. Ὅλη ἡ στοὰ ἦτο πλήρης λαρνάκων, κιβωτίων, ἀγαλματίων καὶ ποικίλων ἀντικειμένων. Διατρέξας οὕτω τὰ ὀκτὼ μέτρα, ἐνόμισα ὅτι ἔφθασα εἰς τὸ τέλος τῆς στοᾶς, ὅτε αἴφνης ἀνεκάλυψα ὅτι ἡ στοὰ διηυθύνετο πρὸς τὰ δεξιὰ βορειοανατολικῶς, καὶ τοῦτο, ὡς ἀπεδείχθη κατόπιν, εἰς ἀπόστασιν ἑξήκοντα ὅλων μέτρων. Καὶ τῆς δευτέρας ταύτης στοᾶς τὸ ἔδαφος ἦτο πλῆρες νεκρικῶν λαρνάκων καὶ ἀρχαιοτήτων διαφόρων. Ἡ ἔκπληξίς μου ἦτο τοιαύτη, ὥστε δὲν ἤξευρα ἂν ἤμην ἐξυπνος ἢ ἐὰν ὅ,τι ἔβλεπον ἦτο ὄνειρον ἀπατηλόν. Ἐκάθησα ἐπὶ σαρκοφάγου, ἐπὶ τοῦ καλύμματος τοῦ ὁποίου βλέπω καθαρῶς τὸ ὄνομα τοῦ βασιλέως Σέτιδος Α'. τοῦ πατρὸς τοῦ Ῥαμσῆ Β'., ἀμφοτέρων ἀνηκόντων εἰς τὴν 19ην δυναστείαν. Ὀλίγα βήματα ἀπωτέρω ἐντὸς ἁπλῆς ξυλίνης λάρνακος, τὰς χεῖρας ἐσταυρωμένας ἐπὶ τοῦ στήθους ἔχον, ἔκειτο τὸ λείψανον τοῦ μεγάλου Σεσόστριδος. Καὶ ὅσῳ προὐχώρουν τόσῳ πλουσιώτερος ἐγένετο ὁ θησαυρός. Ἐδῶ ὁ Ἀμένοφις Α'. ἐκεῖ ὁ Ἄμοσις, οἱ τρεῖς Θοῦθμοι, ἡ βασίλισσα Ἀαμῆνοφέρτ-αρὶ, ἡ βασίλισσα Ἀαχ-χοτέπ, μόμαι ὅλαι καλῶς διατηρούμεναι· τὸ ὅλον 36 σαρκοφάγοι, ἀνήκοντες εἰς βασιλεῖς, εἰς τὰς συζύγους των, εἰς βασιλόπαιδας καὶ ἡγεμονίδας.

Ἐπὶ δύο ὅλας ὥρας ἔμεινα ἐν τῇ ὑπογείῳ στοᾷ μόνον ὅπως ῥίψω βλέμμα ἐπὶ τῶν πρὸ τῶν ποδῶν μου κειμένων κειμηλίων. Ἅμα ἀνελθὼν ἔσπευσα νὰ προβῶ εἰς ἀνέλκυσιν τῶν σαρκοφάγων, ἔργον κοπιῶδες εἰς ἄκρον καὶ μάλιστα ἐν ἐποχῇ τοιούτου καύσωνος. Μετὰ τέσσαρας ἡμέρας ἅπαντες οἱ ἀρχαῖοι οὗτοι Φαραὼ ἦσαν τοποθετημένοι ἐν μέρει ἀσφαλεῖ παρὰ τὰς Θήβας, ὅθεν κατόπιν τὸ ἀτμόπλοιον ἡμῶν μετέφερεν αὐτοὺς εἰς τὸ Μουσεῖον. Οὐδέποτε βεβαίως ὁ ἱερὸς ποταμὸς μετέφερε φορτίον μεγαλείτερον καὶ εὐγενέστερον.

Αἱ αἴθουσαι τοῦ μουσείου ἐν Βουλὰκ εἶναι πολὺ μικραὶ ὅπως χωρήσωσι τοὺς ἀνακαλυφθέντας θησαυροὺς, καὶ δέον νὰ γείνωσιν ἐπισκευαὶ καὶ ἐπεκτάσεις. Ἡ καταγραφὴ καὶ κατάταξις ὅλων τῶν πολυτίμων τούτων ἀντικειμένων ἀπαιτεῖ πολὺν τὸν χρόνον· ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀριθμοῦντες τὸ εὕρημα, ἔχομεν· τέσσαρας μὲν Παπύρους, ἑπτὰ δὲ μομίας βασιλέων, ἑπτὰ ἐπίσης βασιλισσῶν· πλῆθος δὲ μομιῶν βασιλοπαίδων καὶ ἄλλων μελῶν τῶν βασιλικῶν οἰκογενειῶν.

Ἐκτὸς δὲ τούτων εὑρέθη μεγάλη σκηνὴ ἐξ ἐρυθροῦ, πρασίνου, κιτρίνου καὶ λευκοῦ δέρματος πρὸς διακόσμησιν τάφου ἡγεμονίδος τινός. Πρὸς τούτοις 3700 ἀγαλμάτια Ὀσίριδος, 15 μεγάλαι φενάκαι τῶν τελετῶν, 46 ξύλινα κιβώτια μετὰ ἐπιγραφῶν, περιέχοντα ἀναθήματα, 4 ὀρειχάλκινα ἀγγεῖα διὰ τὰς θυσίας, μέγας ξύλινος πίναξ μὲ κείμενα ἱερατικὰ, καὶ πλῆθος ἄπειρον μικροτέρων ἀντικειμένων.

Αἱ μόμαι εἰσὶ σχεδὸν ὅλαι ἄριστης διατηρήσεως· παρά τισιν ἡ περιτύλιξις φαίνεται λαβοῦσα χώραν μόλις χθές. Πάντα τὰ πτώματα εἶναι κεκαλυμμένα ὑπὸ στεφάνων ἀνθέων, ὧν τὰ ποικίλα χρώματα διατηροῦνται θαυμασίως. Ὅτε πρὸ ἐτῶν ὁ Βελζόνης

ἤνοιξεν ἐν Θήβαις τὸν τάφον τοῦ Σέτιδος Α'., εὗρε τὸν μὲν τάφον καλῶς διατηρημένον, ἀλλὰ τὸν λίθινον σαρκοφάγον, ὅστις σήμερον εὑρίσκεται ἐν Ἀγγλίᾳ, κενόν. Ὁ πέριπτος σαρκοφάγος, ὃν ἐγὼ ἀνεῦρον, ἦτο ὁ τοῦ Σέτιδος Α'. καὶ ἐντὸς αὐτοῦ ἡ ἄριστα διατηρουμένη μομία τοῦ βασιλέως.

Ὅλος ὁ τόπος, ὡς φαίνεται ἐκ τῶν εὑρεθεισῶν ἐπιγραφῶν, εἶχε παρασκευασθῆ ὑπὸ τῶν ἀρχαίων Φαραώ, πιθανῶς δὲ ὑπὸ τῶν Ἱερέων τοῦ Ἄμμωνος τῆς 21ᾶς δυναστείας, ὅπως προφυλαχθῶσι τὰ πτώματα τῶν προγόνων των, ἴσως ἐν ἐποχαῖς ἐμφυλίων σπαραγμῶν ἢ ξένων ἐπιδρομῶν.

Ἐπὶ 3000 περίπου ἔτη ἀνεπαύοντο ἐνταῦθα οἱ ἀρχαῖοι Φαραώ, μέχρις οὗ προκύψαντες πάλιν εἰς τὸ φῶς τῆς ἡμέρας ἐγένοντο προσιτοὶ εἰς τὴν ἐπιστήμην."

Καὶ τοιαύτη ἡ ἔκθεσις τοῦ Αἰμιλίου Brugsch, χρονολογουμένη ἐκ Καΐρου, τέλη Αὐγούστου 1881.

ΙΑΚΩΒΟΣ Α. ΓΑΡΦΗΛΔ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ.

(μετ' εἰκόνος, ἴδε σελ. 149.)

Πένθος καλύπτει τὴν Ἀμερικήν. Ὁ τῇ 2 παρελθ. Ἰουλίου ἐν Βασιγκτῶνι ὑπὸ σφαίρας δολοφόνου πληγεὶς Πρόεδρος Γ'αρφηλδ ἀπέθανε κατ' αὐτὰς μετὰ μακρὰν καὶ πολυώδυνον ἀγωνίαν. Οὐ μόνον τὰ πεντήκοντα ἑκατομμύρια τῶν Ἀμερικανῶν ἐθρήνησαν τὸν προώρως ἀποθανόντα Γάρφηλδ, ἀλλὰ καὶ ἡ Εὐρώπη σύμπασα συνεκινήθη ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀκούσματι, καὶ ἡ αὐλὴ τῆς Ἀγγλίας διέταξε πένθος ἐπίσημον, πρᾶγμα πρωτοφανὲς εἰς τὴν ἐθιμοταξίαν τῆς αὐλῆς ἐκείνης. Μετὰ τὸν μέγαν Βασιγκτῶνα, μετὰ τὸν ἐλευθερωτὴν Λίγκολν, ὁ μεγαλείτερος τῶν προέδρων ὅλων τῆς Ἀμερικῆς ἦτο ὁ Γάρφηλδ, ὁ μάρτυς οὗτος, ὅστις μόνον μῆνάς τινας κατεῖχε τὴν ἀνωτάτην ἐξουσίαν. Ἐκεῖνο δέ, ὅπερ πρὸ παντὸς μᾶς ἐκπλήττει εἰς τὸν ἔκτακτον τοῦτον ἄνδρα εἶναι ὅτι ἦτο, ὡς λέγουσιν οἱ Ἄγγλοι, a self-made man, ἤτοι ἀνὴρ ὀφείλων τὴν προαγωγήν του μόνον εἰς ἑαυτόν.

Ὁ Ἰάκωβος Γάρφηλδ ἐγεννήθη τῷ 1831 ἐν τινι μεμονωμένῃ ἐξοχικῇ ἐπαύλει τῆς ἐπαρχίας Ohio· ἦτο δὲ διετῆς μόλις ὅτε ἀπέθανεν ὁ πατήρ του. Ὅλη ἡ φροντὶς περὶ τῆς ἀνατροφῆς αὐτοῦ καὶ τῶν τεσσάρων αὐτοῦ μεγαλειτέρων ἀδελφῶν, ὡς καὶ ἡ συντήρησις τοῦ μικροῦ κτήματος των ἔμεινεν εἰς τὴν ἔμφρονα καὶ δραστηρίαν αὐτοῦ μητέρα, ἥτις, ἐν παρόδῳ εἰρήσθω, ἐπέπρωτο ὀγδοηκοντούτης νὰ ἐπιζήσῃ τοῦ υἱοῦ της, ἡ δυστυχής! Τὴν πρώτην ἐκπαίδευσίν του ἔλαβεν ὁ Γάρφηλδ ἐν τῷ μικρῷ σχολείῳ τοῦ χωρίου του, ὅπου ἡ ἀνάγνωσις τοῦ Ῥobinσῶνος τῷ ἐνέπνευσε μέγαν ὑπὲρ τοῦ ναυτικοῦ βίου ἐνθουσιασμόν. Ἐν ἡλικίᾳ δεκαοκτὼ ἐτῶν μετέβη εἰς Κλεβελάνδην, ἔνθα κατ' ἀρχὰς μὲν ὑπηρέτησεν ὡς ἱπποκόμος, καὶ κατόπιν ἐγένετο πηδαλιοῦχος ἔν τινι πλοίῳ ἐκ τῶν μεταφερόντων γαιάνθρακας καὶ σίδηρον. Ἀλλ' ἡ ὑγεία του δὲν τῷ ἐπέτρεψε τὴν ἐπὶ μακρὸν ἐξακολούθησιν τοῦ κοπιώδους τούτου ἔργου· πυρέσσων καὶ καταβεβλημένος ἐπέστρεψεν εἰς τὴν μητρικὴν οἰκίαν, πεπεισμένος ὢν ὅτι ὤφειλε νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν ἰδέαν νὰ γείνῃ ναυτικός· Ἀμέσως ὅμως ἔλαβε νέαν ἀπόφασιν. Μετὰ δύο συμμαθητῶν του μετέβη εἰς Chester, ὅπως ἐκπαιδευθῇ· πολὺ πτωχὸς ὅμως ὢν διὰ νὰ εἰσέλθῃ ὑπότροφος εἰς τὸ σχολεῖον, ἐνοικίασε πενιχρὸν δωμάτιον, ἔνθα ἐπὶ μικρᾶς κινητῆς ἑστίας προητοίμαζε μόνος τὴν τροφήν του. Καὶ ὅμως τοσαύτη ἦτο ἡ ἐπιμέλειά του, ὥστε οὐ μόνον πάντας τοὺς συμμαθητάς του ὑπερέβη, ἀλλὰ καὶ μετὰ παρέλευσιν ἓξ μόνων μηνῶν ἦτο εἰς θέσιν νὰ δίδῃ μαθήματα εἰς τὰ περικείμενα χωρία. Διὰ τῆς διδασκαλίας δὲ ταύτης ἠδυνήθη νὰ οἰκονομήσῃ ἀρκετὰ χρήματα, ὅπως τῷ 1851 εἰσέλθῃ εἰς τὸ ἐν Ἱράμ διδασκαλεῖον. Ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθα αἱ δαπάναι ὑπερέβαινον τὰ περιωρισμένα αὐτοῦ μέσα· διὸ ἐδέχθη θέσιν ὑπηρέτου ἢ κλητῆρος ἔν τινι τραπεζητικῷ καταστήματι, ὅπου τὴν πρωΐαν ἐκαθάρ[ιζεν τὰ] δωμάτια, χωρὶς ὅμως διὰ τοῦτο καὶ νὰ ἐκπίπτῃ εἰς τὰ [μαθήματα] τῶν συμμαθητῶν του. Ἐν Ἱράμ εἶχε πολλάκις εὐκαιρ[ίαν νὰ ἀκούσῃ τὸν] Κυριακὰς νὰ διδάσκῃ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἐνώπιον πάντων [τῶν] πληθοῦς ἀκροατηρίου. Διὰ τῆς ἐπιμελείας του καὶ τῆς ἀφ[ιλοπονίας] τοῦ οἰκονομίας ἠδυνήθη ἐν ἔτει 1854 νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὰ [Γυμνάσια] τῆς νέας Ἀγγλίας, εἶδος Πανεπιστημίου, ἐν ᾧ ἐπεδόθη μετὰ [πολλοῦ] ζήλου εἰς τὴν μελέτην τῶν ἀρχαίων καὶ νεωτέρων γλ[ωσσῶν]. Ὑποστὰς μετὰ δύο ἔτη λαμπρὰς ἐξετάσεις ἐπέστρεψε πρὸς [ἐπίσκεψιν] τὴν πατρίδα του καὶ διωρίσθη διδάσκαλος ἔν τινι νεοσυστάτ[ου σχολείου] ἀπόρων παίδων, ἧς μετὰ παρέλευσιν ἑνὸς ἔτους ἐξελέχθη κ[αθηγητὴς καὶ] διευθυντής. Ἐνταῦθα καὶ ἐνυμφεύθη· ἡ σύζυγός του ἦν [ἐκ τῶν ἐπιφα]νεστάτων τις συμμαθήτριά του ἐν Chester, ἣν ἠρραβωνίσθη ἐν [τῷ σχολείῳ]. Ἀόκνως τὸ πνεῦμά του ἐζήτει νέαν πάντοτε τροφήν, κ[αὶ διὰ τοῦτο] ἐπεδόθη εἰς τὴν σπουδὴν τῆς νομικῆς ἐπιστήμης καὶ ἠρξ[ατο ἀσχο]λούμενος εἰς ζητήματα πολιτικά. Ὅτε δ' ἐξερράγη ἐν [ἔτει 1861] ὁ πεισματώδης ἐμφύλιος πόλεμος ἐξελέχθη ὁ Γάρφηλδ μέ[λος τῆς] νομοθετικῆς γερουσίας τῆς ἐπαρχίας Ohio· φύσει ἀτρόμητος [ἀνέλαβε] τὴν διοίκησιν λόχου ἐθελοντῶν σχηματισθέντος ἐκ τῶν μ[αθητῶν] του καὶ ἐνθέρμως ἀνέλαβε τὴν ὑπεράσπισιν τῆς μερίδος τῶν [ἀφρ]ο[νρ]ούντων πολιτειῶν. Ἐν Πικετῶνι ἐνίκησεν ὡς συνταγματάρχης τὸν [ἐχθρὸν] φανῆ, μεθ' ἣν προυβιβάσθη στρατηγός, καὶ τῷ 1863 διορίσθ[η ὑπὸ] τοῦ Λίγκολνος ἀρχηγὸς τοῦ ἐπιτελείου τοῦ στρατοῦ τῆς Κομβ[ερλάνδης]. Μετ' οὐ πολὺ ἐστάλη ἀντιπρόσωπος τῆς ἐπαρχίας [αὐτοῦ] εἰς τὸ ἐν Βασιγκτῶνι συνέδριον, ἔνθα διεκρίθη καὶ ὡς ἔμφρων [πολι]τικὸς καὶ ὡς ἄριστος οἰκονομολόγος. Ἀπὸ δὲ τοῦ 1877 ἦ[ν ἀρ]χηγὸς τοῦ δημοκρατικοῦ κόμματος, τὸ ὁποῖον καὶ τὸν ἔθε[σεν ὑπο]ψήφιον διὰ τὴν ὑψηλὴν τοῦ προέδρου θέσιν.

Τῇ 4 Μαρτίου ἐ. ἔτ. ἐγκατεστάθη ὡς πρόεδρος, τῇ 2 [Ἰουλίου] ὡς ἐρρέθη, ἐπλήγη ὑπὸ τῆς δολοφόνου σφαίρας καὶ τῇ [19 Σε]πτεμβρίου ἀπέθανεν ἐν τῇ παραθαλασσίῳ ἐξοχικῇ ἐπαύλ[ῃ τοῦ] Longbranch, εἰλικρινῶς ὑπὸ πάντων θρηνούμενος. Ἐν τ[ῷ] σώματι τοῦ Γάρφηλδ ἡ Ἀμερικὴ ἀπώλεσεν ἕνα τῶν μεγ[ίστων] αὐτῆς πολιτῶν, ἡ δὲ οἰκογένειά του σύζυγον καὶ πατέρα ἀφ[ιλόστ]ο[ρ]γον καὶ εἰς ἄκρον φιλόστοργον.

Ὁ τηλέγραφος ἐξακολουθεῖ μεταδιδάζων τὰς εἰδήσ[εις] τῶν εἰς τὸν νεκρὸν αὐτοῦ ἀποδιδομένων τιμῶν, αἵτινες ἐ[κπλήττουσι] τὸ ἔκτακτον καὶ τὰ μάλιστα συγκινητικόν. Ἤδη συλλέγον[ται χρη]ματικὰ ποσὰ πρὸς ἀνέγερσιν ἀνδριάντος εἰς μνήμην τοῦ μάρτυρος [τῆς ἐλευθ]ερίας. Ἐπειδὴ δὲ ἀπέθανε πτωχός, οἱ Ἀμερικανοὶ ἀπεφάσισαν δ[ημοσί]ο[υς ἔρανο]ν νὰ ἐξασφαλίσωσι τὴν οἰκογένειάν του.

Ἡ εἰκὼν τοῦ Γ'αρφηλδ, ἣν παραθέτομεν ἐν τῷ σημερινῷ [φύλλ]ῳ τοῦ Ἑσπέρου, ἐλήφθη ἐκ τῆς τελευταίας αὐτοῦ φωτογραφ[ίας γενο]μένης μικρὸν πρὸ τῆς ἀποφράδος ἡμέρας τῆς 2 Ἰουλίου.

ΤΟ ΛΥΤΟΧΩΡΟΝ.

(Ὅρα εἰκόνα ἐν τῷ προηγουμένῳ τεύχει).

Τὸ ὄνομα τοῦ Λιτοχώρου ἢ ὀρθότερον Λυτοχώρου [ἦν] γνωστὸν εἰς πάντας τοὺς Ἕλληνας ἀπὸ τῆς μακεδονικῆς [ἐπα]να-στάσεως τοῦ 1878, ὅτε ἡ γενναία αὕτη κωμόπολις παρ[ουσίασε] ὁλοκαύτωμα εἰς τὸν βωμὸν τῆς ἐλευθερίας.

Ἐπὶ τοῦ Ἀλῆ-πασᾶ μόνη ἡ κωμόπολις αὕτη διὰ τῶν [ἐκλε]κτῶν προσώπων αὐτῆς κατώρθωσε ν' ἀποφύγῃ τὴν ἐξουσίαν τοῦ [τυράννο]υ, ἔμεινε δὲ λυτὸν χωρίον ἤτοι κεφαλοχώριον, κατ[ὰ τὴν ἐπω]νυμίαν αὕτω ν' ἀπαλλάξῃ τῆς δεσποτείας τοῦ τυράννου καὶ τὰ [γειτονικὰ] χωρία, Λεπτοκαρυάν, Σκοτίναν, Παντελεήμονα κτλ. Τῶν [δὲ ἀπ]ὸ δ' ἐκείνων ἀντιπροσώπων, πολλὰ παθόντων, μνημονεύεται [ὁ] Θεοχάρης καὶ οἱ ἀδελφοὶ Ἀναγνώστου, ἕλκοντες τὸ γένος [ἐκ τῶν] μεγαλομάρτυρος Ῥήγα. Τούτων ὁ τελευταῖος, ὁ καλούμενος [Ἀ]λ[ί] ἐπέζη μέχρι τοῦ 1877.

Ἀλλὰ καὶ καθ' ἁπάσας τὰς ἐθνικὰς κινήσεις ἐπί τε τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος καὶ μετὰ ταῦτα τὸ Λυτόχωρον μετέσχεν ἐνεργητικώτατα τοῦ ἀγῶνος καὶ σπουδαίας προσήνεγκεν ὑπηρεσίας. Οἱ ἀρματωλοί, οἷοι ὁ Πετσιάβας, ὁ Ἀθανάσιος Ζήσκας, ὁ Κυπαρίσσης, ὁ Παλληκαρίδας, ἦσαν οἱ πρόδρομοι τῶν ἀγωνισθέντων ἀργότερον ἐπὶ τῆς λεγομένης ῥομελίας, ὅτε οἱ Ζεϊμπέκαι ἐπέδραμον ἐρημοῦντες καὶ δηοῦντες, οἱ προκάτοχοι τῶν ἐπὶ Καρατάσου ὑπὲρ τῆς μεγάλης ἰδέας προκινδυνευσάντων.

ΕΔΟΥΑΡΔΟΣ ΙΩΑΝΝΙΣ ΤΡΕΛΛΩΝΙΣ.

Πόσον εὐτυχεῖς ὑπῆρξαν ἐκεῖνοι οἵτινες δὲν ἐπέζησαν ὡς ὁ Νάσιος ἵνα ἴδωσι τὴν ἐπιδρομὴν τῶν Γκέγκιδων τῷ 1877· πόσον δ' εὐτυχὴς καὶ οὗτος ὅτι δὲν εἶδε τὴν ἐπελθοῦσαν τῷ 1878 καταστροφὴν τῆς πατρίδος. Τότε ἡ κωμόπολις αὕτη ἕνεκα τῆς προσφόρου αὐτῆς θέσεως, κειμένη κατὰ τὴν ἀνατολικὴν ὑπώρειαν τοῦ Ὀλύμπου, μίαν μόλις καὶ ἡμίσειαν ὥραν ἀπὸ τῆς θαλάσσης, καὶ διὰ τὴν ἀκμὴν αὐτῆς καὶ φιλοπατρίαν ἐγένετο τὸ κέντρον τῆς ἐπαναστάσεως, δείξασα προθυμίαν ἀπαραδειγμάτιστον εἴς τε τὴν τοποθέτησιν τῶν ἐφοδίων τοῦ πολέμου καὶ εἰς τὴν δεξίωσιν τῶν ἀποδιβαζομένων συναντιληπτόρων τοῦ ἐθνικοῦ ἀγῶνος. Ἀλλ' ἐγκαταλειφθεῖσα μόνη ὑπὸ τῶν ἐξελθόντων ἐλευθερωτῶν ἐπέσπασε τὴν θηριωδίαν τῶν Τούρκων, οἵτινες καὶ ἀπετέφρωσαν τῇ 3 Μαρτίου τὰ δύο τρίτα τῶν οἰκιῶν, ἐν αἷς καὶ τὰ λαμπρὰ ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα, ἅτινα διετήρει ὁ ἑθνισμὸς καὶ ἡ φιλομάθεια τῶν κατοίκων.

ΙΑΚΩΒΟΣ Α. ΓΑΡΦΗΛΔ.

Τὸ Λυτόχωρον εἶχε πρὸ τῆς καταστροφῆς περὶ τὰς ἑξακοσίας λαμπρὰς οἰκίας, ἄριστα σχολεῖα, πλήρες ἑλληνικὸν, δημοτικὸν καὶ νηπιαγωγεῖον καὶ δεκατέσσαρας ἐκκλησίας, αἵτινες πᾶσαι ἐδεδηλώθησαν καὶ ἐπυροβολήθησαν. Ἡ κυριωτάτη τούτων, ἡ τοῦ ἁγίου Δημητρίου, ἐν ᾗ ἐνυπῆρχον πάντα τὰ πολύτιμα σκεύη καὶ πράγματα τῶν κατοίκων, οὖσα στερεωτάτη καὶ ἀδιάτριτος κατεστράφη διὰ κανονιοβολισμῶν,

Τὸ Λυτόχωρον πολιτικῶς ἀνῆκε πρότερον εἰς τὴν Λάρισσαν, νῦν δὲ εἰς τὴν Θεσσαλονίκην· ἐκκλησιαστικῶς δὲ ὑπάγεται εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν κυριότητα τοῦ ἐπισκόπου Πλαταμῶνος, οὗ καὶ ὡς ἕδρα ἐχρησίμευσε πολλάκις.

Ἡ φύσις ἐπλούτισε τὴν κωμόπολιν ταύτην τοῦ Ὀλύμπου διὰ θέσεως ὀχυρᾶς, ὑγιεινοῦ κλίματος, θέας τερπνῆς καὶ εὐαρέστου. Τὴν δ' ἐντεῦθεν ἀξιολογότητα αὐτῆς ἐπαυξάνει ἡ φιλοπονία τῶν κατοίκων. Καὶ οἱ μὲν ἄνδρες εἶνε ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ναῦται, ἔχοντες περὶ τὰ ἑκατὸν πεντήκοντα πλοῖα μικρὰ καὶ μεγάλα, δι' ὧν ἡ μεταφέρουσι καθ' ὅλην τὴν ἀκτὴν τοῦ θερμαϊκοῦ κόλπου σῖτον, κριθὴν, ἀραβόσιτον καὶ ξυλείαν, ἢ ἐμπορεύονται κατὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Ἀνατολήν. Οἱ δὲ λοιποὶ τῶν ἀνδρῶν εἶνε ξυλοκόποι, μελισσουργοί, ἀμπελουργοί, κτηνοτρόφοι καὶ ἁλιεῖς. Αἱ δὲ γυναῖκες ἐπιδίδουσιν εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν ἐν Ῥωμουνίᾳ, Σερβίᾳ καὶ Κύπρῳ ἐπιζητήτων μαλλίνων ὑφασμάτων, ἅτινα καλοῦνται σκοτία· ὑπ' αὐτῶν δὲ κατασκευάζονται καὶ τὰ σιαγάκια (τοιπούνια) καὶ οἱ ὡραῖαι γυάμολαι, ὧν γίνεται ἐπ' ἴσης ἐξαγωγή.

Διακρίνονται δὲ οἱ κάτοικοι ἐπὶ ταῖς ἀρεταῖς τοῦ οἰκογενειακοῦ βίου, τῇ ἀρχαιοπρεπείᾳ τῶν ἠθῶν καὶ ἐθίμων καὶ τῇ ἐμφύτῳ εὐλαβείᾳ. Ἐν τῇ ἁπλότητι δὲ τῶν ἠθῶν αὐτῶν ἡ πατροπαράδοτος μουσικὴ καὶ τὸ κλέφτικον ᾆσμα ἀντικαθιστῶσι πᾶσαν ἄλλην θυμηδίαν.

Κ.

ΓΝΩΜΙΚΑ.

Δαπανηροτέρα εἶναι ἡ διατροφὴ ἑνὸς ἐλαττώματος ἢ δύο τέκνων.

Φραγκλῖνος.

* * *

Ὁ ὕπνος εἶναι κλέπτης γενναιόδωρος, ὅστις δίδει εἰς τὰς σωματικὰς δυνάμεις ὅ,τι ἀφαιρεῖ ἀπὸ τοῦ χρόνου.

Ἐλισάβετ, βασίλισσα τῆς Ῥωμουνίας.

* * *

Τέλειοι δὲν εἶναι εἰμὴ ἐκεῖνοι, οὓς δὲν γνωρίζομεν.

Μαρκησία de Boufflers.

ΠΕΡΙ ΜΑΚΡΟΒΙΩΤΙΚΗΣ.

(Συνέχεια καὶ τέλος.)

Ἂς εἰσέλθωμεν ἤδη εἰς τὸ κύριον ἡμῶν θέμα καὶ ἂς συμβουλευθῶμεν τὴν ἱστορίαν τῆς ἀνθρωπότητος, ἐξ ἧς δυνάμεθα νὰ συλλέξωμεν παραδείγματα, συντελέσοντα πολὺ εἰς λύσιν τοῦ περὶ μακροβιωτικῆς ζητήματος ἡμῶν. Θέλομεν δὲ ἐκθέσει τὰ μᾶλλον παράδοξα παραδείγματα τῆς μεγαλειτέρας ἡλικίας ἀνθρώπων, ἐξ ὧν θέλομεν ἴδει ὑπὸ ποῖον κλίμα, ὑπὸ ποίας εὐνοϊκὰς περιστάσεις, ὑπὸ ποῖον ἐπάγγελμα, ὑπὸ ποίας διανοητικὰς καὶ σωματικὰς διαθέσεις ὁ ἄνθρωπος ἔφθασεν εἰς τὸ βαθύτατον γῆρας.

Συνήθως πιστεύεται ὅτι ἐν ἀρχῇ τοῦ κόσμου οἱ ἄνθρωποι εἶχον ἀνάστημα γιγάντειον, δυνάμεις ἀπιστεύτους καὶ καταπληκτικὴν διάρκειαν τῆς ζωῆς· οὕτω π. χ. ἐλέγετο ὅτι ὁ προπάτωρ ἡμῶν Ἀδὰμ εἶχεν ἀνάστημα 900 πήχεων καὶ ἡλικίαν 1000 ἐτῶν. Ἀλλ' ἡ ἐξοδερκὴς καὶ ὑπόσιμος κριτικὴ τῶν φυσιολόγων καὶ γεωλόγων ἀπέδειξεν ὅτι τὰ νομιζόμενα ἀνθρώπινα ὀστὰ γιγάντων δὲν ἦσαν ἄλλο ἢ ὀστὰ μαμούθων καὶ ἄλλων προκατακλυσμιαίων ζώων. Θεολόγοι δὲ λόγοι μᾶς διεράσιασαν ὅτι ἡ χρονολογία τῶν παναρχαίων ἐκείνων χρόνων δὲν συνᾴδει πρὸς τὴν σημερινήν· ἀπέδειξαν δὲ σαφῶς ὅτι τὰ ἔτη μέχρις Ἀβραὰμ συνίσταντο ἐκ τριῶν μηνῶν· καὶ σήμερον ἀπαντῶμεν ἔθνη ἐν τῇ Ἀνατολῇ, τὰ ὁποῖα ὑπολογίζουν τὸ ἔτος ἐκ τριῶν μηνῶν. Ἄλλως μᾶς εἶνε ὅλως ἀνεξήγητον διατί μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἡ διάρκεια τοῦ βίου τῶν ἀνθρώπων ἐπαισθητῶς νὰ σμικρυνθῇ. Ἐπίσης μᾶς εἶναι ἀκατάληπτον διατί οἱ πατριάρχαι ἐνωμφούοντο ἐν ἡλικίᾳ 70 ἢ καὶ 100 ἐτῶν. Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν νεωτέρων θεολόγων τοῦτο ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ 20ον καὶ 30ον ἔτος, τὴν ἀκμαίαν ἡλ. πρὸς γάμον ἡλικίαν. Κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τούτων καὶ τὰ 900 ἔτη τοῦ Μαθουσάλα γίνονται 160 ἢ 180, ἡλικία, ἥτις καὶ σήμερον ἴσως, ἀξιαρεστικῶς ἀπαντᾶται (;). Ὁ μεγαλόψυχος ἐβλαβὴς Ἀβραὰμ ἔζησεν 155 ἔτη, ὅπερ δὲν εἶνε ὀλίγον ἀπίθανον, ἐὰν μάλιστα λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὴν ἁπλότητα τῶν ἠθῶν καὶ τροφῶν, τὸν νομαδικὸν, γεωργικὸν, φυσικὸν βίον τῶν πατριαρχῶν. Ὁ δὲ φιλήσυχος υἱός του Ἰσαὰκ ἔζησεν 160 ἔτη· καὶ ἡ μόνη γυνή, ἧς τὴν ζωὴν γινώσκομεν, (διότι φαίνεται ὅτι καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις τῶν γυναικῶν ἡ ἡλικία ἦτο μυστήριον) ἡ Σάρα, ἔζησεν 120 ἔτη. Ὁ μεγαλεπήβολος πολεμικὸς Δαβὶδ ἔφθασε τὸ 115 ον ἔτος, καὶ ὅμως μὲ πόνον τῆς ψυχῆς του ἀνακράζει· "ἡ ζωή μας 70 ἔτη, μὲ πόνους καὶ μέχθους 80." Ὁ γέρων Σουμεὼν, ὁ τὸν Σωτῆρά μας Χριστὸν εἰς τὰς ἀγκάλας του δεχθεὶς, ἦν ἐνενηκοντούτης.

Μεταξὺ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων εὑρίσκομεν πολλὰ παραδείγματα προβεβηκότων ἀνδρῶν· ὁ σοφὸς νομοθέτης Σόλων καὶ ὁ εὐτράπελος μελῳδὸς Ἀνακρέων ἐν ἡλικίᾳ 80 ἐτῶν ἐτελεύτησαν· ὁ δὲ Κρὴς Ἐπιμενίδης λέγεται ὅτι ἔζησεν 137 ἔτη. (Πρὸ τεσσάρων μόλις ἑβδομάδων ἀπεβίωσεν ἐν Κρήτῃ ὁ Κωνσταντῖνος Ἄρτος ἐν ἡλικίᾳ 118 ἐτῶν, κτηματίας, ζῶν ἐσχάτως παρὰ τὴν Ῥέθυμνον). Ὁ Ἰσοκράτης, ὁ Διογένης, ὁ Πίνδαρος ὑπερέβησαν τὸ 80ον ἔτος, ὡς καὶ ὁ Πυθαγόρας, ὁ διαιρέσας τοῦ ἀνθρώπου τὴν ζωὴν εἰς τέσσαρας περιόδους. Κατ' αὐτὸν ὁ ἄνθρωπος μέχρι τοῦ 20ου ἔτους εἶνε παῖς, ἀπὸ δὲ τοῦ 20ου μέχρι τοῦ 40ου εἶνε νέος ἀνὴρ, ἀπὸ τοῦ 40ου μέχρι τοῦ 60ου ἀνὴρ ὥριμος, καὶ ἀπὸ τοῦ 60ου μέχρι τοῦ 80ου εἶνε πλέον γέρων· ἀπὸ δὲ τῆς ἡλικίας ταύτης καὶ ἐπέκεινα δὲν λογίζεται μεταξὺ τῶν ζώντων, ὅσον καὶ ἂν ζήσῃ. Ἐπίσης καὶ μεταξὺ τῶν Ῥωμαίων ἀπαντῶμεν πολλοὺς ὑπερβάντας τὸ 80ον ἔτος τῆς ἡλικίας.

Ἐκ τῶν ῥηθέντων λοιπὸν καταφαίνεται ὅτι ἡ διάρκεια τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ Ἀδὰμ καὶ Μωϋσέως, ἐπὶ Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων εἶνε ἡ αὐτὴ οἷα καὶ σήμερον, καὶ ὅτι ἡ τῆς γῆς ἡλικία οὐδόλως ἐπηρεάζει τὴν ἡλικίαν τῶν ἐπ' αὐτῆς κατοίκων.

Ἴδοὺ καὶ ἡ διάρκεια τῆς ζωῆς κατὰ τὰ διάφορα ἐπαγγέλματα. Καὶ πρῶτον ἀρχώμεθα ἀπὸ τῶν αὐτοκρατόρων καὶ βασιλέων. Ἐὰν ἡ φύσις ἐπροίκισεν αὐτοὺς μὲ ὅλα τὰ ἐπίγεια ἀγαθὰ καὶ τὰς ἐγκοσμίους ἡδονὰς, δὲν τοῖς ἔδωκεν ὅμως καὶ μακρὰν τὴν ζωήν· οὔτε ἡ ἀρχαία οὔτε ἡ νεωτέρα ἱστορία μᾶς παρέχει παραδείγματα μακροβιότητος ἡγεμόνων. Μεταξὺ τῶν ἀρχαίων βασιλέων ὀλίγους εὑρίσκομεν φθάσαντας τὸ 80ον ἔτος τῆς ἡλικίας των. Καὶ οἱ ἀρχηγοὶ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας δὲν ἦσαν εὐτυχέστεροι κατὰ τοῦτο· ἐκ 200 Παπῶν, οἵτινες ἄχρι τοῦδε λογίζονται, μόλις πέντε θέλομεν εὕρει, οἱ ὁποῖοι τὸ 80ον ἔτος τῆς ἡλικίας των ἔφθασαν. Πολλοὶ μοναχοί, ἐρημῖται, διὰ τῆς ἁπλοικῆς, φυσικῆς διαίτης, μακρὰν τῶν κοσμικῶν παθῶν καὶ περιπετειῶν, διὰ τῆς σωματικῆς των ἀσκήσεως καὶ ἐν τῷ καθαρῷ ἀέρι ἔφθασαν εἰς γῆρας βαθύ· οὕτω π. χ. ὁ ἅγιος Ἀντώνιος, ὁ ἅγιος Ἱερώνυμος καὶ πολλοὶ ἄλλοι. Καὶ ἀρχαῖοι καὶ νεώτεροι φιλόσοφοι διακρίνονται διὰ τὴν προβεβηκυῖαν των ἡλικίαν, ὡς ὁ Κεφφλερ, ὁ Νεωτον, ὁ Εὐλερ, ὁ Καντ. Μακρόβιοι εἶναι καὶ οἱ ποιηταὶ καὶ τεχνῖται, Πίνδαρος, Σοφοκλῆς, Βολταῖρος. Συχνότατα ὅμως παραδείγματα ἀνθρώπων μακροβίων ἀπαντῶμεν εἰς τὰς ἐργατικὰς τάξεις, εἰς τοὺς ἐργαζομένους σωματικῶς καὶ ἐν τῷ καθαρῷ ἀέρι καὶ ἄγοντας βίον ἁπλοῦν καὶ φυσικόν· τοιοῦτοι εἰσὶν οἱ χωρικοί, ποιμένες, γεωργοὶ, ἁλιεῖς, κυνηγοὶ, κηπουροί. Ὁ Ἄγγλος ἁλιεὺς Ιενκινς τὸ 140ον ἔτος τῆς ἡλικίας του ἄγων ἦλθεν εἰς τὸ δικαστήριον καὶ κατέθεσεν ὅρκον, ὡς ὁποῖεκνόσταν ἐκ τῶν μαρτυρικῶν τῆς γεννήσεως καὶ βαπτίσεώς του, ἀπέθανε δὲ ἐν ἡλικίᾳ 169 ἐτῶν. Ἕτερος Ἄγγλος, ὁ Θωμᾶς Πάρρ, ἐνδεὴς χωρικὸς, ἑκατοντούτης τὸ δεύτερον ἐνωμφούθη· μέχρι τοῦ 130ου ἔτους εἰργάζετο. Ὅτε ὁ Πάρρ ἦτο 152 ἐτῶν ὁ βασιλεὺς, περίεργος νὰ ἴδῃ τὸ ἑκατοντοῦτο φαινόμενον, τὸν προσεκάλεσεν εἰς τὰ ἀνάκτορα ἐν Λονδίνῳ, ἵνα τὸν ἐφιλοξένησεν· ἐντοῦθα ἐτελεύτησεν ἐκ δυσπεψίας, ἀσυνείθιστος ὢν εἰς τοιαύτας τροφηλὰς καὶ παχείας τροφάς. Ὁ περίδοξος ἀνατόμος Harvey, ὁ διὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῆς κυκλοφορίας τοῦ αἵματος ἀποθανατίσας τὸ ὄνομά του, ἐκτελέσας τὴν νεκροψίαν τοῦ Πάρρ, ἀναφέρει ὅτι πάντα τὰ ὄργανα εὗρεν ἐν ἀρίστῃ καταστάσει καὶ ὅτι βεβαίως ἤθελε ζῆσαι ἔτη τινὰ ἀκόμη, ἐὰν δὲν ἐφιλοξενεῖτο ἐν τοῖς βασιλικοῖς ἀνακτόροις. Ὁ Δανὸς Βραακενβεργ ὡς ναύτης ὑπηρέτησεν εἰς τὸ βασιλικὸν ναυτικὸν μέχρι τοῦ 91ου ἔτους τῆς ἡλικίας του· ἐπὶ 15 δὲ ἔτη διετέλεσεν αἰχμάλωτος παρὰ τοῖς Τούρκοις, ὅταν δὲ ἦτο ἡλικίας 110 ἐτῶν τῷ ἐπῆλθεν ἡ παράλογος ἰδέα νὰ νομφευθῇ, καὶ πράγματι συνεζεύχθη ἐξηκοντούτη γυναῖκα, ἥτις μετὰ 10 ἔτη ἀπεβίωσεν· ἐν ἡλικίᾳ 130 ἐτῶν ἠγάπησε νέαν χωρικήν, ἥτις ὅμως τὸν ἀπεπαίδευσε· διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἀπεφάσισε νὰ μείνῃ ἄγαμος πλέον, εἶχεν ὅμως πάντοτε τὴν καλὴν διάθεσιν νὰ νομφευθῇ καὶ πάλιν· ἦγε τὸ 146ον ἔτος ὅτε ἐτελεύτησεν. Ὁ Πρῶσσος Μιττελστεδτ ὑπηρέτησεν ὅλα 57 ἔτη ὡς στρατιώτης, παρευρεθεὶς εἰς πλείστας μάχας, πολλάκις πληγωθεὶς καὶ μετὰ τόσα δεινὰ, γέρων 110 ἐτῶν, ἐνωμφούθη τὸ τρίτον, καὶ ἀπεβίωσεν ἐν ἡλικίᾳ 116 ἐτῶν.

Καὶ ταῦτα τὰ ὀλίγα μεταξὺ τῶν πολλῶν. Δικαίως ἔπραττε καὶ οἱ ἰατροὶ, οἱ τοῖς ἄλλοις συμβουλεύοντες τὰ μέσα πρὸς παράτασιν τοῦ βίου, νὰ ἦνε μακρόβιοι· δυστυχῶς ὅμως βαίνει τὸ ἐναντίον, καὶ δι' ἡμᾶς ἀρμόζει τὸ "aliis inserviendo consumamur, aliis dendo moriuntur"; ἢ τὸ παρ' ἡμῖν ἀρχαῖον· Τοὐλάχιστον οἱ πρακτικοὶ ἰατροὶ σπανίως νοῦσι τὸ 80ον ἔτος τῆς ἡλικίας. Μηχανικοὶ καὶ οἱ μεταλλουργοὶ καὶ οἱ ὑπὸ τὴν γῆν ζόμενοι, ὧν ὀλίγοι ὑπερβαίνουσι τὸ 40ον ἡλικίας ἔτος.

Πόρισμα. Ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε λεχθέντων ποριζόμεθα τὰ ἑξῆς·

Α'. Ἡ τῆς γῆς ἡλικία οὐδεμίαν ποιεῖται ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς διαρκείας τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων. Ὁ σημερινὸς ἄνθρωπος ἠδύνατο ἐπίσης νὰ γείνῃ γέρων ὡς οἱ ἄνθρωποι τῶν ἀρχαίων καὶ παναρχαίων χρόνων.

Β'. Μόνον ὁ ἄνθρωπος ἐκ πάντων τῶν ζώων ὡς εἴδομεν, σχεδὸν ὑπὸ πάσας τὰς κλιμακας τῆς γῆς δύναται νὰ ᾖ ἐν ὑγείᾳ.

Γ'. Σχετικῶς εἰς τὰς ὑψηλοτέρας κορυφὰς τῶν ἠπείρων καὶ χωρὶς ἀπαντῶμεν συνοικοῦντας τοὺς ὑπερήλικας ἀνθρώπους. Ἐὰν ὑπάγῃς εἰς τὰ ψυχρότερα κλίματα ὁ ἄνθρωπος ἀντέχει γηροντότερος παρὰ εἰς τὰ θερμά· δὲν ἐννοοῦμεν τὰς παρατηρήσεις διαρκῶς χιονοσκεπάστους ἐκείνας χώρας Γρεγλανδίας κ. τ. λ.

Δ'. Κατ' ἐξοχὴν συντείνει εἰς τὴν παράτασιν τῆς ζωῆς, ὁ ἀὴρ νὰ μὴ ἦνε οὔτε λίαν ψυχρὸς οὔτε λίαν θερμὸς, οὔτε λίαν ξηρὸς δὲ καὶ λίαν ἐλαφρός. Διὸ καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐν αἷς γίνονται αἰφνιδίοι καὶ ταχεῖαι μεταβολαὶ τῆς ἀτμοσφαίρας, δὲν εἶνε ἐπιτήδειοι εἰς τὴν παράτασιν τῆς ζωῆς. Μεγάλη ὑγρασία ἢ καὶ ξηρασία τοῦ ἀέρος λίαν ἐπιβλαβῆς εἰς τὴν ὑγείαν· ὁ δὲ ἀὴρ ἡνωμένος μετὰ μετρίας καὶ ὑγρασίας εἶνε ὁ καταλληλότατος. Ἐκ τούτου καθὼς καὶ μέχρι τῆς σήμερον αἱ ὀρεινοὶ ἢ κοιτὶς τῶν μακροβίων. Πάντοτε ἐπισώθησαν ἔζων περισσότερον παρὰ εἰς τὰ ὑπὸ τὸ αὐτὸ γεωγραφικὸν πλάτος π. χ. οἱ κάτοικοι τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους ἢ κρυθώτεροι τῶν ἐν Ἀσίᾳ γειτόνων.

Ε'. Ὅσῳ μᾶλλον ὁ ἄνθρωπος μένει πιστὸς εἰς τὴν φύσιν καὶ εἰς τοὺς νόμους αὐτῆς, ὁ μακροβιώτερος γίνεται, καὶ τοιοῦτος ἐστὶν ὁ γενικώτατος νόμος τῆς βιωτικῆς. Εἶνε παρατηρημένον ὅτι οἱ κάτοικοι χώρας τινὸς ἔζων ὡς ποιμένες, γεωργοὶ, ἔφθασαν εἰς γῆρας ἅμα ὅμως ἐπολιτίσθησαν, ἐξηγενίσθησαν ὑπεμένοις ὑπέπεσαν εἰς τὴν κακοδαιμονίαν τὴν χαυνότητα, τὴν ἀκηδίαν, καὶ ἐλάττωσαν τοῦ βίου ἔχουσι μικροτέρα. Διὰ τοῦτο πλούσιοι καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ θρόνου κάτοικοι εἶσιν οἱ φθίνοντες εἰς βαθὺ γῆρας, ἐνῷ ἐργατικοὶ γεωργοὶ, οἱ ναῦται καὶ οἱ ἄνθρωποι, οἵτινες οὐδέποτε ἐκόπιασαν τί πρέπει νὰ κόμωσι διὰ νὰ γηράσωσι.

Σ'. Τὸ ἀξίωμα τῆς μακροβιωτικῆς εἶνε τὸ mediocria ad vitam prolungandam.

Ζ'. Τὸ δὲ "aurea mediocritas" εἶνε τὸ ἀρμόζον πρὸς παράτασιν τῆς ζωῆς παρήγορον.

Ἐνταῦθα ἀναφύεται τὸ ζήτημα· ἀν μὲ ἔτη δύνανται νὰ ζήσῃ ὁ ἄνθρωπος; Ἐπὶ τῆς ζῶα ἦνε ὡρισμένος ὁ χρόνος τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων πρέπει νὰ ἦνε ὡρισμένος; Ἀπαντᾶ σιολόγοι καὶ ὡς πρὸς τοῦτο δὲν συμφωνοῦσι. Ἐν γένει ὡς κανὼν μακροβιωτικῆς δὲν

νὰ λάβωμεν ἐκ τῶν ἀγρίων ἀνθρώπων, ὡς τινες τῶν φυσιολόγων διατείνονται, ἀλλὰ τοὐναντίον ἐκ τῆς τάξεως τῶν ἀνθρώπων, οἵτινες διὰ τῆς παιδείας καὶ ἀνατροφῆς καθίστανται ἀληθῶς λογικὰ πλάσματα. Πρὸς εὐκολωτέραν δὲ λύσιν τοῦ σπουδαίου τούτου ζητήματος ἂς ὁρίσωμεν πόσα ἔτη δύναται νὰ ζήσῃ ὁ ἄνθρωπος. Ἐν γένει πᾶν ζῶον καὶ ἰδίως ὁ ἄνθρωπος ζῇ ὀκτάκις περισσότερον παρ' ὅσον αὐξάνει. Ἐξηγούμεθα· ὁ ἄνθρωπος αὐξάνει μέχρι τοῦ 25ου ἔτους τῆς ἡλικίας του, ἑπομένως δύναται νὰ ζήσῃ 200 ἔτη. Ἡ δὲ διάρκεια τῆς ζωῆς ἑκάστου ἀνθρώπου ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς καλῆς ἢ κακῆς κράσεως τῶν γονέων του, ἐκ τοῦ τρόπου τῆς ζωῆς, ἐκ τοῦ κλίματος, ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματος καὶ ἐξ ἀπείρων ἄλλων περιστατικῶν. Κατ' ἐξοχὴν ὅμως ἐπηρεάζουσιν αἱ ἁμαρτίαι γονέων, αἵτινες κατὰ τὴν Ἱερὰν Γραφὴν μέχρι δευτέρας καὶ τρίτης γενεᾶς μεταδίδονται.

ΠΟΙΗΣΙΣ.

ΑΜΟΙΒΑΙΑ ΠΑΡΗΓΟΡΙΑ.

Θάρρος, ὦ φίλε· θλέπε με καὶ θλέπε τὰ ἐμπρός μου.
Κ' ἐγὼ προχθὲς τὰ πένθιμα θρηνῶν περιεδύθην·
Ἀπέκαμε δακρυβρόων πικρῶς ὁ ὀφθαλμός μου·
Τοῦ κράτους τοῦ νοός μου
— Ἂν τοῦτο δὲν ἐξέλιπε — σχεδὸν πλὴν ἐστερήθην.

⁂

Κ' ἐγὼ προχθὲς ἐθρήνησα ἀγαπητὸν πατέρα,
Σφοδρὸν δεχθεὶς τὸ ράπισμα τῆς ἀπλέου μοίρας . . .
Περὶ ὀδύνας στρέφεται τῆς γῆς αὐτὴ ἡ σφαῖρα,
Καὶ δὲν περᾷ ἡμέρα
Νὰ μὴ κενώμεν πικριῶν καὶ θλίψεων κρατῆρας.

⁂

Μαῦρον κρατῆρα στεναγμῶν καὶ πόνου καὶ πικρίας
Μέχρι τρυγὸς ἐπίομεν καὶ εἴμεθ' ἔτι νέοι·
Σκοτίας μᾶς ἐκάλυψεν ἀπαίσιος μανδύας.
Ὑπὸ τὰς δυστυχίας
Δενδρύλλια ἐκύψαμεν, κ' ἡ ἥβη μας ἐκπνέει!

⁂

Ἐξέπνευσεν ἡ ἥβη μας! ἰδοὺ ψυχρὸν τὸ γῆρας,
Διῶκον τὰ ἰνδάλματα, τοὺς πόθους, τὰς ἐλπίδας,
Κατασυντρίβον τἄνθη μας καὶ τᾷσματα τῆς λύρας,
Ἐκ τετρημμένης πήρας
Μοιράζον ῥυτιδώματα καὶ τέφρας καὶ φροντίδας . .

⁂

Οἴμοι! ἐδῶ ὁ ἄνθρωπος θὰ κλαύσῃ αἰώνιως·
Ὁ σπαραγμὸς τοῦ βίου του οὐδέποτε θὰ παύσῃ·
"Ἅδου φρικῶδες βάσανον εἶναι αὐτὸς ὁ βίος!"
Βοᾷ διαπρυσίως.
Μάτην· ἐλπίσωσι τινὰ οὐδόλως θ' ἀπολαύσῃ!

⁂

Μάτην οἱ τόσοι στεναγμοί, ἡ τόση μας ὀδύνη...
Οὕτως ἐγράφη· οὐδαμῶς μαλάσσεται ὁ νόμος.
Μάτην δεήσεις ἡ ψυχὴ πρὸς τἄνω ἀποτείνει...
Ἡ πεπρωμένη κλίνῃ
Φίλας ὑπάρξεις θὰ δεχθῇ ἀγρίως, ἀποτόμως!

⁂

Ὅπου ἂν στρέψῃς πεδιὰς νεκρόσπαρτος, εὐρεῖα,
Συμπλέγματα δακρύοντα καὶ τέκν' ὀρφανευμένα,
Πενθηφοροῦσα θάλασσα ἐν κυματομαχίᾳ,
Φαιδρὰ ἡμέρα μία
Καὶ αἰωνίως βάσανα καὶ μνήματ' ἀνοιγμένα . . .

⁂

Ὡς εὔθρυπτον πλοιάριον ὅπερ ζητεῖ λιμένα,
Ἀφ' οὗ ἐν μέσῳ ὠκεανοῦ ὑπέστη κακουχίας,
Ὁ ἄνθρωπος εἰς τὰ δεινὰ τὰ μὴ ἠριθμημένα
Μ' ἀπεγνωσμένην φρένα
Τέρμα ζητεῖ καὶ σταλαγμὸν μικρᾶς παρηγορίας.

⁂

Ἀλλ' ὡς ἐκεῖνο ἀπαντᾷ συχνὰ φρικτὰς ὑφάλους
Κ' αἴφνης κατασυντρίβεται, τὸν δρόμον του περαίνον, —
Οὕτω κ' αὐτὸν ἐκ σωμφορῶν εἰς σπαραγμοὺς μεγάλους
Ἀπροσδοκήτους σάλους,
Μέχρι τοῦ τάφου ἄπαυστα ὠθεῖ τὸ πεπρωμένον!

⁂

Τόχη σκληρὰ καὶ ἀπηνής! — ψυχρὰ φιλοσοφία,
Λόγους ἀνακουφίσεως ἐφεύρισκε ποικίλους,
Ἀλλὰ μὴ λέγε στεναγμοὺς νὰ παύσῃ ἡ καρδία.
Ποτὲ ἡ τρικυμία
Ἀστραπηδὸν δὲν ἔπαυσε στροφὰς της τὰς ὀργίλους.

⁂

Τὸν ῥοῦν αὐτῶν τὰ κύματα θὰ κάμωσι θαῦνσα·
Θὰ τελειώσῃ ἡ ὁρμὴ, ἡ ταραχὴ, ἡ πάλη·
Θὰ ἐκλιάνῃ ὁ καιρὸς τοῦ πόνου τὸν ὀδόντα,
Καὶ τὸν ἀπολανώντα
Πρέμα ἐνθυμούμενος ὁ βίος θ' ἀναθάλῃ! —

⁂

Θάρρος, ὦ φίλε· θλέπε με καὶ θλέπε τὰ ἐμπρός μου·
Ἀπέπταμαν· θρηνήσωμεν πικρῶς τοὺς ἀκριβούς μας!
Ὁ οὐρανός σου θολερὸς, πενθεῖ ὁ ἰδικός μου.
Πτηνὰ ἐντὸς τοῦ κόσμου
Τραυματισμένα, ἄγωμεν πρὸς ἄλλους φωλεοὺς μας!

Κλεάνθης Παπαζώγλας.

ΕΚ ΤΩΝ ΜΥΘΩΝ ΤΟΥ ΚΡΙΛΩΦ.

ΤΑ ΔΥΟ ΒΑΡΕΛΙΑ

μετάφρ. Π. Α. Ἀξιώτου.

Βαρέλια δυὸ κυλοῦν· κρασὶ γεμάτο 'ναι τὸ ἕνα
Τὸ πλιὸ μεγάλο,
Ἄθειο τὸ ἄλλο.
Τὸ πρῶτο δίχως ταραχὴ καὶ θόρυβο κανένα
Ἐμπρὸς κινιέται·
Τ' ἄλλο ἐδῶ κ' ἐκεῖ πετιέται,
Καὶ τρομερὰ κροτεῖ στὸ δρόμο, καὶ σηκόνει
Σύννεφο σκόνη·
Καὶ ὁ διαβάτης γρήγορα μὲ φόβ' ἀποτραβιέται
Ἀκούοντας τὸν κρότο.
Ἀλλὰ τὸ ἄθειο ἂς κροτῇ κι' ἂς σκούζ' ἂν δὲν βαρυέται·
Δὲν ἔχει ἀξία καὶ τιμὴ καθὼς ἔχει τὸ πρῶτο.

Διὰ τὰς ὑποθέσεις του ὅποιος συχνοφωνάζει
Ἀνάντον ὁμοιάζει·
Ὅποιος τὰ ἔργα ἀγαπᾷ, λόγια πολλὰ δὲν ἔχει.
Εἶναι μεγάλου ἴδιον εἰς ἔργα νὰ προσέχῃ.
Μεγάλα ἔχει κατὰ νοῦν, διανοεῖται ὑψηλά,
Δίχως φωναῖς, σιωπηλά.

ΕΔΟΥΑΡΔΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΕΛΑΩΝΗΣ.

(μετὰ εἰκόνος, ὅρα σελ. 140.)

Ἐν ἡλικίᾳ ὀγδοήκοντα καὶ ὀκτὼ ἐτῶν ἀπέθανεν ἐσχάτως ἐν Ἀγγλίᾳ εἷς τῶν ἀρχαίων ἐκείνων καὶ ἀκραιφνῶν φιλελλήνων, οἵτινες καὶ βίον ἐγκαταλείψαντες ἀναπαυτικὸν καὶ στάδιον πρόχειρον καὶ φίλους καὶ συγγενεῖς, ἔσπευσαν εἰς τὴν ἀγωνιζομένην Ἑλλάδα, ὅπως παρασταθῶσι μάρτυρες καὶ συμπράκτορες εἰς τὴν λαμπρὰν αὐτῆς ἀναγέννησιν, ἢ συναποθάνωσι μετὰ τοῦ ὑποκύπτοντος Ἑλληνισμοῦ, ἐὰν μοῖρα κακὴ κακὸν ἤθελε διόσει τέλος εἰς τὸν ἡρωϊκὸν ἀγῶνα.

Τοιοῦτος φιλέλλην ἦτο ὁ ἄρτι ἀποθιώσας γέρων Τρελάωνης, ὁ ἐπιστήθιος τῶν Ἄγγλων ποιητῶν Βύρωνος καὶ Shelley φίλος, ὁ ἐνθουσιώδης τῆς ἐλευθερίας ὀπαδὸς, ὁ ἀμείλικτος παντὸς τυράννου καὶ πάσης τυραννίας ἐχθρός. Ὁ Τρελάωνης μετὰ τὸν θάνατον τοῦ νέου Shelley, τελευτήσαντος ἐν Ἰταλίᾳ, παρηκολούθησε τὸν Βύρωνα εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἔνθα ἐνωμφεύθη τὴν ἀδελφὴν τοῦ ἥρωος τῆς Γραβιᾶς Ὀδυσσέως, τοχυθεὶς παρ' αὐτοῦ φρουρὸς τοῦ ἐπὶ τοῦ Παρνασσοῦ σπηλαίου, ἐν ᾧ ὁ Ὀδυσσεὺς εἶχε μεταφέρει τὰ ὑπάρχοντά του.

Ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως τοῦ Σπυρίδωνος Τρικούπη εὑρήνται τὰ πλήρη περιπετειῶν ἐπεισόδια τοῦ φιλέλληνος τούτου Ἄγγλου κατὰ τὴν ἐν Ἑλλάδι διαμονήν του.

Ἀναχωρήσας ὁ Τρελάωνης ἐξ Ἑλλάδος περιῆλθε τὴν βόρειον καὶ νότιον Ἀμερικὴν, διέμεινε κατόπιν ἐπὶ τινα ἔτη ἐν Ἰταλίᾳ καὶ τέλος ἐπέστρεψεν εἰς τὴν πατρίδα του.

Καὶ ἂς συγγραφεὺς ὁ Τρελάωνης ἐγένετο γνωστός. Ἐν ἔτει 1830 ἐδημοσίευσε τὰς "Τύχας ἑνὸς δευτεροτόκου υἱοῦ", καὶ τῷ 1858 "Ἀναμνήσεις ἐκ τῶν τελευταίων ἡμερῶν τοῦ Shelley καὶ τοῦ Βύρωνος." Τοῦ δευτέρου τούτου βιβλίου ἐγένετο δευτέρα ἔκδοσις ἐπιδιορθωθεῖσα παρ' αὐτοῦ τοῦ συγγραφέως ἐν ἔτει 1878.

Ὁ Τρελάωνης ἦτο ἀνὴρ μὲ θέλησιν σιδηρᾶν, ἁπλοῦς τὰ ἤθη καὶ τὴν συμπεριφορὰν, ἀληθὴς Στωϊκὸς φιλόσοφος· ἦτο δὲ γενναιόφρων, γενναιόδωρος καὶ εὐπροσήγορος· ἐκτὸς δὲ τούτου ἐφημίζετο ὡς εἷς τῶν ὡραιοτέρων ἀνδρῶν τῆς ἐποχῆς του. Οὐδόπποτε εἶχεν ἀσθενήσει, καὶ αὐτὸς ὁ θάνατος αὐτοῦ δὲν προῆλθεν ἐκ νόσου, ἀλλ' ἁπλῶς ἐκ γήρατος.

Ἡ φυλὴ τῶν Ἀπαντσῶν. Ἡ ἀγρία φυλὴ, ἡ πρό τινος ἐν Ἀμερικῇ κατακρεουργήσασα ὁλόκληρον στρατιωτικὸν ἀπόσπασμα, εἶναι ἡ τῶν Ἀπαντσῶν, τμῆμα τῆς μεγάλης χαλκοχρόου φυλῆς τῶν Ὀζηβαίων. Κατοικεῖ ἡ φυλὴ αὕτη τὴν μεσημβρινὴν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ Κολοράδου μέχρι τῶν μεταξὺ Μεξικοῦ καὶ Τεξᾶ συνόρων. Οἱ Ἀπάντσαι εἶναι ἐκ τῶν ἀγριωτέρων Ἰνδιάνων, καὶ διατηροῦσιν ἀλλόκοτά τινα ἔθιμα, ὧν ἴσως τὸ περιεργότερον εἶναι ὅτι τὰς βολὰς τῶν τηλεβόλων των κατασκευάζουσιν ἐκ πολυτίμων μετάλλων. Ἀμερικανοί τινες ἀξιωματικοὶ, ἐπιχειροῦντες κατόπτευσιν, ἀνεκάλυψαν τυχαίως σπήλαιον, ἐν ᾧ εὗρον γυναῖκας Ἀπάντσας καταψυνομένας εἰς χύσαιμον σφαιρῶν ἐξ ἀργύρου. Ἐκεῖ που πλησίον εἶχον οἱ ἄγριοι ἀργυροχοεῖον, ἐξ οὗ μετὰ μεγάλης εὐκολίας καὶ δι' ἁπλουστάτων ἐργαλείων ἐξήγαγον τὸν ἄργυρον.

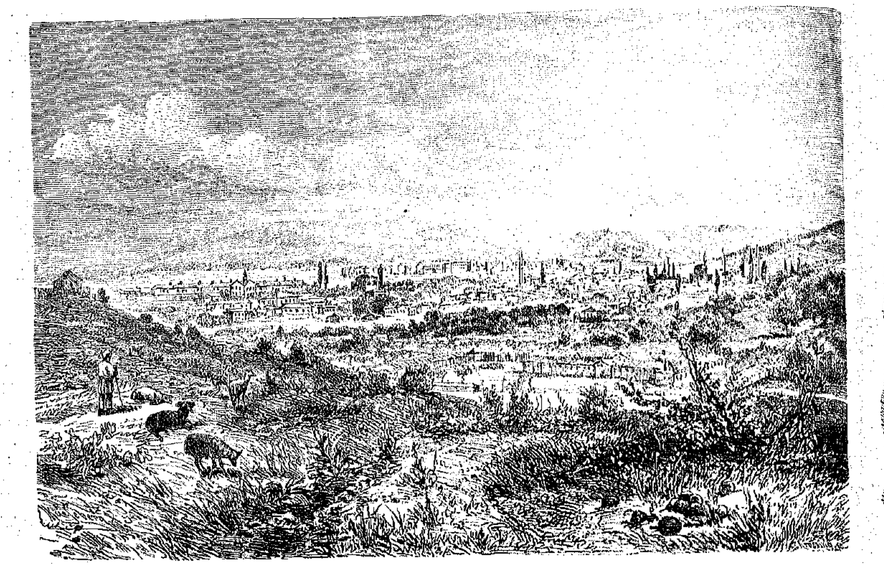

Η ΟΧΥΡΑ ΠΟΛΙΣ ΣΟΥΜΛΑ.

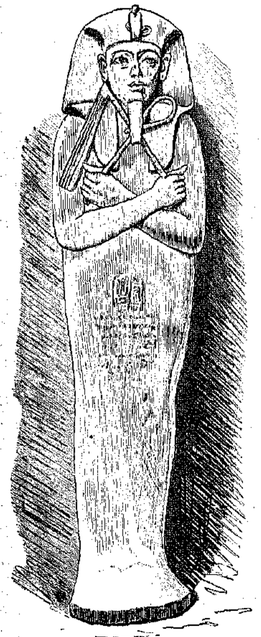

ΣΑΡΚΟΦΑΓΟΣ ΡΑΜΣΗ Β'.

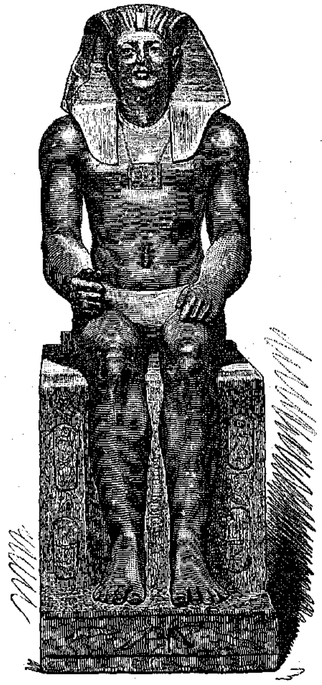

ΑΓΑΛΜΑ ΡΑΜΣΗ Β'. ΕΝ ΤΩι ΜΟΥΣΕΙΩι ΤΟΥ ΒΟΥΛΑΚ.

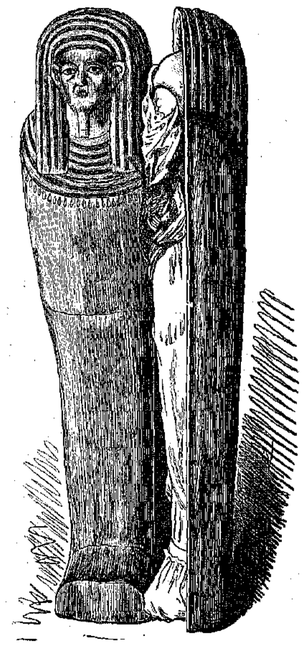

ΛΑΡΝΑΞ ΚΑΙ ΜΟΜΙΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΜΟΣΙΔΟΣ.

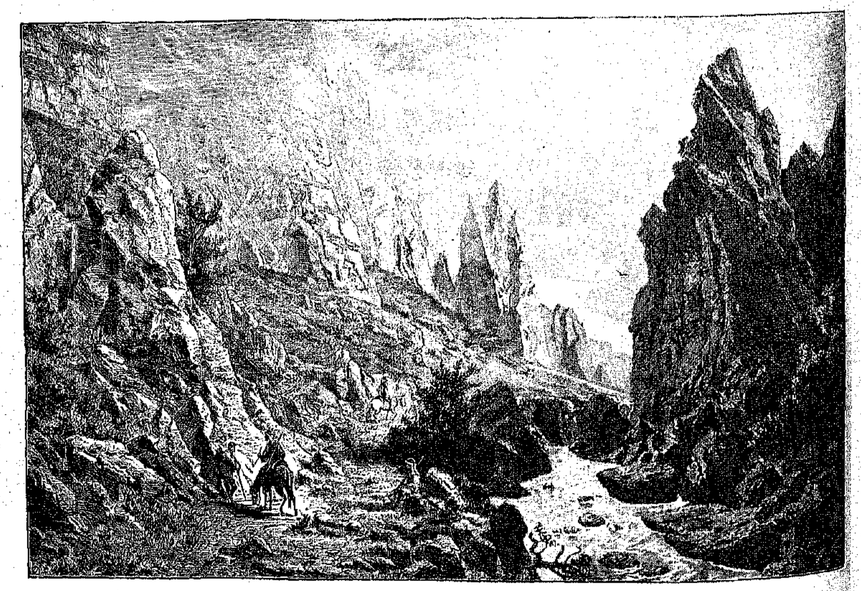

ΤΟ ΣΤΕΝΟΝ ΤΗΣ ΒΡΑΚΑΣ.

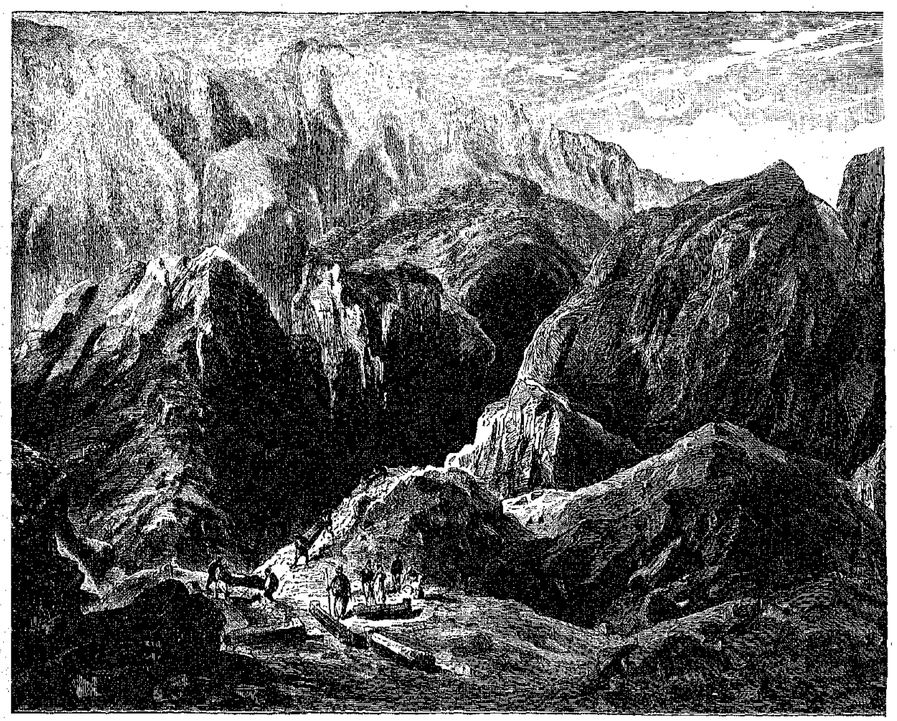

ΤΟ ΜΕΡΟΣ, ΕΝΘΑ ΕΓΕΝΟΝΤΟ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩι ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ.

(Συνέχεια.)

(μετὰ εἰκόνων, ὅρα σελ. 152, 157.)

Σήμερον παραθέτομεν τοῖς ἀναγνώσταις ἡμῶν τρεῖς νέας εἰκόνας ἐκ Βουλγαρίας, ὧν ἡ μὲν παριστᾷ τὴν ὀχυρὰν πόλιν Σοῦμλαν, ἡ δὲ ἓν τῶν στενῶν τοῦ Αἵμου, τὸ στενὸν τῆς Βράκας, καὶ ἡ τρίτη τὴν συλλογὴν τῶν ῥόδων ἐν τῇ ροδοφόρῳ πεδιάδι τοῦ Καζανλίκ. Μικρὰ ἐπεξηγηματικὴ περιγραφὴ συνοδεύει τὰς εἰκόνας. Ἡ ἄφθονος ὕλη, ἧς διαθέτομεν, δὲν ἐπιτρέπει ἡμῖν ἄρθρα ἐκτεταμένα· διὸ περιοριζόμεθα εἰς σύντομον μόνον μνείαν.

Α'. Η ΣΟΥΜΛΑ.

Ἀνέκαθεν, καὶ πρὸ τῆς τουρκικῆς κατακτήσεως ἀκόμη, ἡ Σοῦμλα ἦτο θέσις ὀχυρά· ἐπὶ Τουρκοκρατίας ἐγένετο ἓν τῶν ἰσχυροτέρων βορείων προπυργίων τῆς ὀθωμανικῆς χώρας. Ἡ σημασία τῆς Σούμλας ὡς φρουρίου κατεφάνη καὶ κατὰ τοὺς νεωτέρους καὶ τοὺς καθ' ἡμᾶς χρόνους, καθότι εἰς ὅλους τοὺς μεταξὺ Ῥωσσίας καὶ Τουρκίας πολέμους ἡ Σοῦμλα ἔμεινεν ἀπόρθητος. Τρεῖς ἐκ τῶν γνωστοτέρων ῥώσσων στρατηγῶν (ὁ Ῥουμιανκώφ ἐν ἔτει 1774, ὁ Καμίνσκης τῷ 1810 καὶ ὁ Βίτγενσταϊν ἐν ἔτει 1828) ἐπετέθησαν μὲ ἰσχυρὰς δυνάμεις κατ' αὐτῆς χωρὶς νὰ δυνηθῶσι νὰ τὴν κυριεύσωσι. Τῷ 1854 κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ κριμαϊκοῦ πολέμου νέα πάλιν ὀχυρώματα προσετέθησαν καὶ ἡ ἀντίστασις τῆς Σούμλας ὑπῆρξεν ἓν τῶν σπουδαιοτέρων ἐπεισοδίων τοῦ πολέμου ἐκείνου. Τέλος δὲ καὶ ἐν ἔτει 1878 οἱ Ῥῶσσοι πολιορκήσαντες πάλιν αὐτὴν ἠναγκάσθησαν νὰ ἀναγνωρίσωσι τὸ δυσπόρθητον αὐτῆς. Ὁ Ἄγγλος στρατηγὸς Μάκιντος, ὁ τῷ 1854 περιηγηθεὶς τὴν ἀνατολικὴν Βουλγαρίαν, οὕτως ἐκφράζεται περὶ τῆς ὀχυρᾶς ταύτης πόλεως· "Ἡ Σοῦμλα, λέγει, κειμένη κατ' εὐθεῖαν ἐπὶ τῆς πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἀγούσης ὁδοῦ, ὑπῆρξε μέχρι τοῦδε τὸ σύνηθες κέντρον τῶν τουρκικῶν δυνάμεων ὁσάκις ἐπέκειτο πόλεμος τῆς Ῥωσσίας κατὰ τῆς Τουρκίας. Πρὸς βορρᾶν, πρὸς δυσμὰς καὶ πρὸς νότον περικυκλοῦται ἡ πόλις ὑπὸ ἐκτεταμένου ἡμικυκλίου ἀποτόμων βράχων, πρὸς ἀνατολὰς δὲ ὑπὸ ἑλώδους φάραγγος. Ἡ πόλις περιέχει ἑξακισχιλίας περίπου οἰκίας καὶ διαιρεῖται εἰς τὴν ἄνω καὶ κάτω πόλιν. Τὰ ταπεινότερα μέρη κατοικοῦνται ὑπὸ τῶν Χριστιανῶν, τὰ δὲ ὑψηλότερα ὑπὸ τῶν Τούρκων. Ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων ὀχυρωμάτων ὀλίγα σώζονται, διότι ταῦτα κατεδαφίσθησαν συνεπείᾳ τῆς συνθήκης τῆς Ἀδριανουπόλεως· οὐχ ἧττον ὅμως τὸ φρούριον ὑπάρχει ἀκμὴ καὶ δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἡ καρδία, ὡς ὁ πυρὴν τοῦ μεγάλου τούτου ὠχυρωμένου στρατοπέδου." Σήμερον βεβαίως ἡ σημασία τῆς ὀχυρᾶς ταύτης θέσεως δὲν εἶναι πλέον ἡ αὐτή, τὸ μὲν διότι ἡ Σοῦμλα διὰ τῆς συνθήκης τοῦ Ἁγίου Στεφάνου δὲν εὑρίσκεται πλέον εἰς χεῖρας τῶν Τούρκων, τὸ δὲ διότι ἡ νεωτέρα στρατηγικὴ ἀπέδειξεν ὅτι δὲν ὑφίσταται ἀπόλυτος ἀνάγκη τῆς ἁλώσεως τῶν ὀχυρωμάτων τούτων πρὸς ἐλευθέραν καὶ ἀνενόχλητον εἰς τὰ πρόσω πορείαν. Κατὰ τὸν τελευταῖον ῥωσσο-τουρκικὸν πόλεμον ἡ Σοῦμλα ἀφέθη κατὰ μέρος ὑπὸ τῶν Ῥώσσων, οἵτινες δι' ἄλλης ὁδοῦ εἰσέβαλον εἰς τὴν Βουλγαρίαν. Ὑπὸ ἔποψιν ὅμως ἱστορικὴν ἡ Σοῦμλα θέλει ἐξακολουθεῖ ἑλκύουσα τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ἐθνογράφου καὶ τοῦ περιηγητοῦ.

Β'. ΤΟ ΣΤΕΝΟΝ ΤΗΣ ΒΡΑΚΑΣ.

Ἓν τῶν γραφικωτέρων στενῶν τοῦ Αἵμου εἶναι τὸ στενὸν τῆς Βράκας, οὗ τὴν εἰκόνα παραθέτομεν. Εἶναι στενὸν ἄγριον καὶ φαραγγῶδες, καθιστάμενον ἔτι ἀγριώτερον ὡς ἐκ τῆς παραδόσεως, ἥτις συνδέεται μὲ τὸ στενὸν τοῦτο, διὸ καὶ οἱ ἐγχώριοι μετὰ δεισιδαίμονος φόβου εἰσέρχονται εἰς αὐτό. Ἡ παράδοσις λέγει ὅτι ὁ Θεὸς τῶν χριστιανῶν ὀργισθεὶς κατὰ τοῦ τελευταίου ἡγεμόνος τῶν Βουλγάρων, τοῦ Ἰωάννου ἐκ τοῦ οἴκου τῶν Σισμανιδῶν, παραδόσαντος ἀνάνδρως τὴν χώραν του εἰς τοὺς Τούρκους, ἀπέλθ[illegible] αὐτὸν κατὰ τὴν φυγήν. Μετὰ τοῦ ἐστεμμένου προδότου [illegible] θησαν καὶ ἡ θυγάτηρ του, καὶ ὁ ἡνίοχός του, καὶ ἡ ἁμ[illegible] μετὰ τῶν τεσσάρων ἵππων. Τὸ αἷμα δὲ τῶν ὑπὸ τῆς Δίκης τιμωρηθέντων ἔβαψε τοὺς πέριξ βράχους. Βεβαίω[illegible] τεῖται δόσις τις ποιητικῆς φαντασίας ὅπως ἀνεύρῃ τις [illegible] διαφόρους τῶν βράχων ἐκείνων φυσικὰς μορφώσεις ἀπ[illegible] ἀνθρωπίνων προσώπων καὶ σωμάτων· ἀλλ' αἱ παραδόσεις, [illegible] ρήσασαι ἅπαξ εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ λαοῦ, μένουσιν ἀνεξά[illegible] αὐτοῦ κτῆμα, καὶ στενῶς μετὰ τοῦ χαρακτῆρος τοῦ λαοῦ δι[illegible] συνδεδεμέναι.

Γ'. Η ΣΥΛΛΟΓΗ ΤΩΝ ΡΟΔΩΝ.

Μία τῶν ὡραιοτέρων κοιλάδων τῆς ὑφηλίου εἶναι ἀ[illegible] ρήτως ἡ παρὰ τὴν πόλιν Καζανλὶκ κοιλὰς τῶν ῥόδων. [illegible] κτάσεις, ἃς ἀδυνατεῖ νὰ περιλάβῃ ὁ ἀνθρώπινος ὀφθαλμὸς [illegible] πλοῦται ἡ καλλιέργεια τοῦ ὡραίου τούτου ἄνθους.

Ἤδη κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Ἡροδότου ἦτο τὸ ῥόδ[illegible] στὸν παρὰ τὸν Τίγριν καὶ τὸν Εὐφράτην, καὶ οἱ κάτ[illegible] Βαβυλῶνος ἀπένεμον αὐτῷ θείαν λατρείαν. Αὐτοὶ ἦσαν [illegible] πρῶτοι οἱ χρησιμοποιήσαντες τὰ φύλλα αὐτοῦ πρὸς παρ[illegible] τοῦ εὐώδους ἐλαίου, τὸ ὁποῖον ἐξήγαγον κατὰ μέθοδον ἄγν[illegible] τέραν καὶ ἄγνωστον μείνασαν καὶ τοῖς ἀρχαίοις Ἕλλησι κ[illegible] Ῥωμαίοις. Καὶ σήμερον ἀκόμη τὸ ῥοδέλαιον ἀποτελεῖ [illegible] πιτότερον τῶν ἀρωμάτων ἐν τῇ μεσημβρινῇ Ἀσίᾳ· καὶ [illegible] ἔτι παράγεται αὐτὸ εἰς ἀρκετὴν ποσότητα παρὰ τὸν Γάρ[illegible] ἡ τιμὴ αὐτοῦ εἶναι τόσον ὑψηλή, ὥστε οἱ πτωχότεροι [illegible] ζονται νὰ ποιῶσι χρῆσιν μόνον τὸ εὐθυνοῦ ῥοδοστάγματος.

Καὶ τὸ μὲν ῥοδέλαιον τῶν Ἰνδιῶν, τῆς Αἰγύπτου κ[illegible] Περσίας ἐπαρκεῖ μόλις διὰ τὴν κατανάλωσιν τῆς Ἀνατολῆ[illegible] μεγάλα ὅμως ποσὰ, τὰ ὁποῖα μεταχειρίζονται τὰ εὐρωπ[illegible] κυρίως τὰ ἀγγλικὰ μυροπωλεῖα, παράγονται ἀποκλειστικῶς [illegible] ρωμαντικαῖς τοῦ Αἵμου ὑπωρείαις.

Τὸ Καζανλὶκ εἶναι σήμερον τὸ κέντρον τοῦ ῥοδοφόρ[illegible] μερίσματος. Ἡ θέα τῆς κοιλάδος ταύτης κατιούσης νὰ ἐ[illegible] καὶ αὐτὸν τὸν πεζιώτατον καὶ μαθηματικώτατον ἀρχιστράτ[illegible] Γερμανίας Μολτκε, ὅστις περιγράφων τὰ μέρη ἐκεῖνα, [illegible] κατὰ τὸ 1837 ἐπεσκέφθη, ἀναφέρει ἐν ποιητικῷ ἐνθου[illegible] "Αὐτὴ εἶναι πράγματι ἡ χώρα τῶν ῥόδων! Τὸ ἄνθος τοῦ [illegible] καλλιεργεῖται, ὡς παρ' ἡμῖν, ἐντὸς κήπων ἢ ἐν ἀρδανίοις [illegible] τῇ ἀνοικτῇ πεδιάδι εἰς ἐκτάσεις ἀπεράντους, ὅπως τὰ [illegible] γαιώρηλα. Οὐδὲν ὡραιότερον ἑνὸς τοιούτου ῥοδῶνος· ἐὰν [illegible] τίς ἐπεχείρει νὰ ζωγραφίσῃ τοιαύτην εἰκόνα, ἠθέλομεν [illegible] κατηγορήσει ἐπὶ ὑπερβολῇ. Ἑκατομμύρια ἑκατομμύλλων [illegible] ἐξαπλοῦνται ἐπὶ τοῦ πρασίνου τῆς γῆς τάπητος. Κατὰ τὰ [illegible] νιον τὰ ῥόδα ἐφύησαν τὸ πρῶτον τὴν νύκτα, καθ' ἣν ὁ Πρ[illegible] ἀνελήφθη εἰς τοὺς οὐρανούς, καὶ τὰ μὲν λευκὰ ῥόδα εἶναι [illegible] γόνες τοῦ ἱδρῶτος αὐτοῦ, τὰ δὲ κίτρινα τοῦ ἱδρῶτος τοῦ [illegible] του, καὶ τὰ ἐρυθρὰ τοῦ ἱδρῶτος τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριήλ.

Ἑκατὸν εἴκοσι πέντε πόλεις καὶ κωμοπόλεις τῆς [illegible] εἰσὶν αἱ ἀποκλειστικῶς τὰ ῥόδα καλλιεργοῦσαι καὶ τὸ εὐώδ[illegible] παράγουσαι. Πρὸς ἀπόδειξιν δὲ τῆς καταπληκτικῆς παρ[illegible] ἀρκεῖ ν' ἀναφέρωμεν ὅτι κατὰ τὰ εὐνοϊκὰ ἔτη, καθ' ἃ τὰ [illegible] ὑπορέρουσιν ἐκ τοῦ ψύχους ἢ τῆς χαλάζης, ἡ παραγωγὴ τοῦ [illegible] ἀνέρχεται εἰς τρεῖς χιλιάδας χιλιογράμμων. Ὁποία δὲ [illegible] ἀπαιτουμένη πρὸς καλλιέργειαν τῶν ῥόδων ἔκτασις κατ[illegible] ἐκ τοῦ ὅτι 3200 χιλιόγραμμα ῥόδων παράγουσιν ἓν μόλ[illegible] γραμμον ἐλαίου. Τὸ θρακικὸν ῥόδον (ῥόδον δαμασκηνὸν ἢ [illegible] φύεται κυρίως εἰς τὰς ἀμμώδεις καὶ εἰς τὰς ἀκτῖνας τοῦ [illegible] ἐκτεθειμένας ὑπωρείας. Ἡ φυτεία γίνεται τὸ ἔαρ καὶ τὸ [illegible] πωρον, ἡ δὲ συλλογὴ κατὰ Μάϊον μέχρι τῶν μέσων τοῦ Ἰ[illegible] Ὁ τὰ ῥόδα καλλιεργῶν χωρικὸς εἶναι συνήθως καὶ [illegible] παράγων· ὑπάρχουσιν ὅμως καὶ χωρικοὶ πωλοῦντες τὰ ῥόδ[illegible]

συλλεγέντα εἰς μεγάλα ἐργοστάσια, τὰ ὁποῖα συνήθως πληρόνουσι 40—60 παράδες δι' ἑκάστην ὀκᾶν.

Τὸ εἰς τὰς ὑπωρείας τοῦ Αἵμου φυόμενον ῥόδον περιέχει κατὰ 50% πλειότερον ἔλαιον παρὰ τὸ ῥόδον τῆς πεδιάδος· εἶναι δὲ ὡς ἐκ τούτου καὶ ἀνώτερον τὴν τιμὴν καὶ μᾶλλον περιζήτητον, εἶναι ὅμως ἀφ' ἑτέρου καὶ τὸ ὀλιγώτερον ἄφθονον. Τὸ ἐν Εὐρώπῃ πωλούμενον ὡς καθαρὸν ῥοδέλαιον εἶναι ἀνάμιξις ἐκ ῥόδων τοῦ ὄρους καὶ τῆς πεδιάδος. Ἐπειδὴ δὲ ἀπαιτεῖται πεῖρα μακροχρόνιος πρὸς διάκρισιν τοῦ ἐντελῶς γνησίου καὶ τοῦ νενοθευμένου ἐλαίου, δὲν ὑπάρχει ἄλλη ἐγγύησις σχεδὸν ἢ ἡ τιμιότης τοῦ παράγοντος αὐτὸ ἐργοστασίου. Τὰ Ἑλληνικὰ ἐργοστάσια εἰσὶ τὰ μᾶλλον ἀξιοσύστατα κατὰ τοῦτο.

Κατὰ τὴν συλλογὴν τῶν ῥόδων, ἥτις κατ' ἔτος γίνεται πανηγυρικῶς, αἱ γυναῖκες καὶ αἱ παρθένοι κοσμοῦσι τὴν κεφαλήν των διὰ στεφάνων ἐκ ῥόδων καὶ συλλέγουσαι ἄδουσιν ᾄσματα. Ἡ γλυκεῖα τῶν ῥόδων εὐωδία εἶναι διαδεδομένη καθ' ὅλην τὴν ἐκτεταμένην κοιλάδα.

ΜΥΘΟΣ.

Κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν γενεθλίων τοῦ Goethe ἡ ἐφημερὶς τῆς Φρανκφούρτης δημοσιεύει τὸν ἑξῆς χαρίεντα μῦθον·

Η ΚΑΤΑΒΥΘΙΣΘΕΙΣΑ ΛΥΡΑ.

Μακρὰν τῆς τύρβης τοῦ κόσμου ἐν μονήρει τινὶ δόσει εὐρίσκεται βαθεῖα λίμνη καὶ ἐν τῷ πυθμένι αὐτῆς κεῖται χρυσῆ λύρα. Ὁ ἀνακομίζων αὐτὴν καὶ δυνάμενος νὰ τὴν κρούσῃ, ἑλκύει τὴν προσοχὴν ἁπάσης τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ἔχει ἰσχὺν μεγαλειοτέραν καὶ αὐτῶν τῶν βασιλέων τῆς οἰκουμένης. Πολλοὶ μεταβαίνουσιν εἰς ἀναζήτησιν τοῦ δάσους καὶ ἐξαγωγὴν τῆς λύρας, ὀλίγοι ὅμως εὑρίσκουσι τὸν δρόμον καὶ οἱ ὀλίγοι οὗτοι, φθάσαντες παρὰ τὴν ὄχθην τῆς λίμνης, βλέπουσι μὲν τὴν λύραν λάμπουσαν διὰ τῶν κυμάτων, ἀδυνατοῦσιν ὅμως νὰ τὴν λάβωσιν. Ἐὰν δὲ θαρραλέος τις δύτης τὴν ἀνασύρῃ, μετὰ στεναγμῶν πάλιν τὴν καταρρίπτει, μὴ δυνάμενος ν' ἀποσπάσῃ τόνον τινὰ ἐκ τῶν χορδῶν της. Μόνον καθ' ἑκάστην ἑκατονταετηρίδα εὑρίσκεται τις ἀνελκύων τὴν λύραν καὶ δυνάμενος νὰ τὴν κρούσῃ.

Μετὰ τοῦ ἐστεμμένου προδότου [illegible]

Μία τῶν ὡραιοτέρων κοιλάδων τῆς ὑφηλίου εἶναι ἀ[illegible] ρήτως ἡ παρὰ τὴν πόλιν Καζανλὶκ κοιλὰς τῶν ῥόδων. [illegible] κτάσεις, ἃς ἀδυνατεῖ νὰ περιλάβῃ ὁ ἀνθρώπινος ὀφθαλμὸς [illegible] πλοῦται ἡ καλλιέργεια τοῦ ὡραίου τούτου ἄνθους.

Ἤδη κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Ἡροδότου ἦτο τὸ ῥόδ[illegible] στὸν παρὰ τὸν Τίγριν καὶ τὸν Εὐφράτην, καὶ οἱ κάτ[illegible] Βαβυλῶνος ἀπένεμον αὐτῷ θείαν λατρείαν. Αὐτοὶ ἦσαν [illegible] πρῶτοι οἱ χρησιμοποιήσαντες τὰ φύλλα αὐτοῦ πρὸς παρ[illegible] τοῦ εὐώδους ἐλαίου, τὸ ὁποῖον ἐξήγαγον κατὰ μέθοδον ἄγν[illegible] τέραν καὶ ἄγνωστον μείνασαν καὶ τοῖς ἀρχαίοις Ἕλλησι κ[illegible] Ῥωμαίοις. Καὶ σήμερον ἀκόμη τὸ ῥοδέλαιον ἀποτελεῖ [illegible] πιτότερον τῶν ἀρωμάτων ἐν τῇ μεσημβρινῇ Ἀσίᾳ· καὶ [illegible] ἔτι παράγεται αὐτὸ εἰς ἀρκετὴν ποσότητα παρὰ τὸν Γάρ[illegible] ἡ τιμὴ αὐτοῦ εἶναι τόσον ὑψηλή, ὥστε οἱ πτωχότεροι [illegible] ζονται νὰ ποιῶσι χρῆσιν μόνον τὸ εὐθυνοῦ ῥοδοστάγματος.

Καὶ τὸ μὲν ῥοδέλαιον τῶν Ἰνδιῶν, τῆς Αἰγύπτου κ[illegible] Περσίας ἐπαρκεῖ μόλις διὰ τὴν κατανάλωσιν τῆς Ἀνατολῆ[illegible] μεγάλα ὅμως ποσὰ, τὰ ὁποῖα μεταχειρίζονται τὰ εὐρωπ[illegible] κυρίως τὰ ἀγγλικὰ μυροπωλεῖα, παράγονται ἀποκλειστικῶς [illegible] ρωμαντικαῖς τοῦ Αἵμου ὑπωρείαις.

Τὸ Καζανλὶκ εἶναι σήμερον τὸ κέντρον τοῦ ῥοδοφόρ[illegible] μερίσματος. Ἡ θέα τῆς κοιλάδος ταύτης κατιούσης νὰ ἐ[illegible] καὶ αὐτὸν τὸν πεζιώτατον καὶ μαθηματικώτατον ἀρχιστράτ[illegible] Γερμανίας Μολτκε, ὅστις περιγράφων τὰ μέρη ἐκεῖνα, [illegible] κατὰ τὸ 1837 ἐπεσκέφθη, ἀναφέρει ἐν ποιητικῷ ἐνθου[illegible] "Αὐτὴ εἶναι πράγματι ἡ χώρα τῶν ῥόδων! Τὸ ἄνθος τοῦ [illegible] καλλιεργεῖται, ὡς παρ' ἡμῖν, ἐντὸς κήπων ἢ ἐν ἀρδανίοις [illegible] τῇ ἀνοικτῇ πεδιάδι εἰς ἐκτάσεις ἀπεράντους, ὅπως τὰ [illegible] γαιώρηλα. Οὐδὲν ὡραιότερον ἑνὸς τοιούτου ῥοδῶνος· ἐὰν [illegible] τίς ἐπεχείρει νὰ ζωγραφίσῃ τοιαύτην εἰκόνα, ἠθέλομεν [illegible] κατηγορήσει ἐπὶ ὑπερβολῇ. Ἑκατομμύρια ἑκατομμύλλων [illegible] ἐξαπλοῦνται ἐπὶ τοῦ πρασίνου τῆς γῆς τάπητος. Κατὰ τὰ [illegible] νιον τὰ ῥόδα ἐφύησαν τὸ πρῶτον τὴν νύκτα, καθ' ἣν ὁ Πρ[illegible] ἀνελήφθη εἰς τοὺς οὐρανούς, καὶ τὰ μὲν λευκὰ ῥόδα εἶναι [illegible] γόνες τοῦ ἱδρῶτος αὐτοῦ, τὰ δὲ κίτρινα τοῦ ἱδρῶτος τοῦ [illegible] του, καὶ τὰ ἐρυθρὰ τοῦ ἱδρῶτος τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριήλ.

Ἑκατὸν εἴκοσι πέντε πόλεις καὶ κωμοπόλεις τῆς [illegible] εἰσὶν αἱ ἀποκλειστικῶς τὰ ῥόδα καλλιεργοῦσαι καὶ τὸ εὐώδ[illegible] παράγουσαι. Πρὸς ἀπόδειξιν δὲ τῆς καταπληκτικῆς παρ[illegible] ἀρκεῖ ν' ἀναφέρωμεν ὅτι κατὰ τὰ εὐνοϊκὰ ἔτη, καθ' ἃ τὰ [illegible] ὑπορέρουσιν ἐκ τοῦ ψύχους ἢ τῆς χαλάζης, ἡ παραγωγὴ τοῦ [illegible] ἀνέρχεται εἰς τρεῖς χιλιάδας χιλιογράμμων. Ὁποία δὲ [illegible] ἀπαιτουμένη πρὸς καλλιέργειαν τῶν ῥόδων ἔκτασις κατ[illegible] ἐκ τοῦ ὅτι 3200 χιλιόγραμμα ῥόδων παράγουσιν ἓν μόλ[illegible] γραμμον ἐλαίου. Τὸ θρακικὸν ῥόδον (ῥόδον δαμασκηνὸν ἢ [illegible] φύεται κυρίως εἰς τὰς ἀμμώδεις καὶ εἰς τὰς ἀκτῖνας τοῦ [illegible] ἐκτεθειμένας ὑπωρείας. Ἡ φυτεία γίνεται τὸ ἔαρ καὶ τὸ [illegible] πωρον, ἡ δὲ συλλογὴ κατὰ Μάϊον μέχρι τῶν μέσων τοῦ Ἰ[illegible] Ὁ τὰ ῥόδα καλλιεργῶν χωρικὸς εἶναι συνήθως καὶ [illegible] παράγων· ὑπάρχουσιν ὅμως καὶ χωρικοὶ πωλοῦντες τὰ ῥόδ[illegible]

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΚ ΤΗΣ

ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ.

ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣ Ο ΚΟΜΝΗΝΟΣ.

(συνέχεια· ὅρα προηγούμ. ἀριθμ.)

Καὶ τῇ ἐρρίψε τὸ τεμάχιον τοῦ ἄρτου, τὸ ὁποῖον ἐκράτει, ὡς ῥίπτεται ἡ τροφὴ εἰς τοὺς κύνας.

— Παῦσε τοὺς ἀστεϊσμούς σου, ἀπήντησεν ἡ βασίλισσα δεικνύουσα εἰς τὸν φύλακα τὴν θύραν, καὶ ἀπέλθε.

— Πῶς; εἶπεν οὗτος καὶ σταυρώσας τὰς χεῖρας ἐστάθη ἐνώπιόν της· δὲν χαίρεσαι ὅτι σοῦ φέρω τὸ φαγί σου; Καὶ ἡ τίγρις, τὸ ἀγριώτερον ὅλων τῶν θηρίων, ἀγαπᾷ κάπως ἐκεῖνον, ὁποῦ τὴν τρέφει, καὶ σὺ μήτε τῆς τίγρεως τὴν καρδιὰν δὲν ἔχεις;

— Φύγε, σοὶ λέγω! ἀπήντησεν ἡ Μαρία ἐγειρομένη πλήρης ἀγανακτήσεως· δὲν ἔχω ἀνάγκην τῶν παρατηρήσεών σου, ἄθλιε.

— Αἴ, βέβαια, εἶπεν ὁ φύλαξ μὲ ἀναιδὲς μειδίαμα· ἄθλιον μὲ λέγεις τώρα, ἐπειδὴ ἔλαβες τὸ ψωμί σου; ἀλλ' ἂς ἰδοῦμεν ἂν μίαν ἡμέραν δὲν σοῦ τὸ φέρω, πῶς θὰ μὲ ζητῇς καὶ θὰ μὲ φωνάξῃς, καὶ πόσον θὰ μὲ χαρῇς ὅταν ἔλθω.

— Ἀξίζει τῷ ὄντι νὰ σ' εὐγνωμονήσω διὰ τὸ ἐλεεινὸν τοῦτο τεμάχιον τοῦ ἄρτου! εἶπεν ἡ Μαρία μετὰ μειδιάματος ἀπελπισίας.

— Καὶ ὅμως ἂν ἔλειπε καὶ τοῦτο; εἶπεν ὁ δεσμοφύλαξ. Δὲν ἐξεύρεις τὴν παροιμίαν· "Εἰς τὴν ἀνεβροχιὰν καλὸ ν' καὶ τὸ χαλάζι;"

— Ἂν ἔλειπε καὶ τοῦτο, ἀπήντησεν ἡ βασίλισσα, θὰ ἦμην εὐτυχεστέρα!

— Αὐτὰ εἶναι πολὺ βαθειὰ διὰ 'μένα· δὲν τὰ ἐννοῶ. Ἐγὼ κάνω ὅ,τι μὲ προστάζουν ἐκεῖνοι ὁποῦ μὲ πληρόνουν καὶ δὲν 'ρωτῶ παρακάτω.

— Σὲ πληρόνουν οἱ κύριοί σου καὶ διὰ νὰ μὲ ὑβρίζῃς;

— Μὴ μ' ἐρωτᾷς· δὲν 'μπορῶ νὰ 'πῶ τίποτε.

— Ἀρκεῖ λοιπόν· ἀπάλλαξέ με τῆς παρουσίας σου.

— Καλὴν ἀντάμωσιν αὔριον! εἶπεν ὁ φύλαξ μετὰ εἰρωνικοῦ μειδιάματος· ἐλπίζω νὰ σ' εὕρω πλέον φρόνιμη καὶ ἥσυχη.

Καὶ ῥίψας ἓν τελευταῖον βλέμμα εἰς ὅλας τὰς γωνίας τῆς σκοτεινῆς εἰρκτῆς ὁ φύλαξ ἀπῆλθε, καὶ ἡ βαρεῖα θύρα ἐκλείσθη μετὰ κρότου ἀπαισίου ὄπισθεν αὐτοῦ.

— Ἄλλοι! εἶπεν ἡ Μαρία, πίπτουσα πάλιν ἐπὶ τῆς ψάθης· θριαμβεύετε τώρα; Πλὴν ἡ ὥρα τῆς νίκης μου πλησιάζει καὶ τότε ἀλλοίμονόν σας!

Καὶ ἤρχισε νὰ τρώγῃ τὸν μέλανα αὐτῆς ἄρτον.

Μικρὸν μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ βαναύσου φύλακος ἡ βαρεῖα θύρα ἠνεῴχθη ἐκ δευτέρου, καὶ ὁ Ἀνδρόνικος εἰσῆλθεν εἰς τὸ σκοτεινὸν ὑπόγειον. Ἦτο μόνος καὶ ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ ἐκράτει μικρὰν λυχνίαν, ἥτις ἀμυδρῶς ἐφώτιζε τὸ θολωτὸν δωμάτιον.

— Βασίλισσα, εἶπεν ὁ Ἀνδρόνικος ἅμα εἰσελθών, καὶ ἡ ποιῶν βαθεῖαν ὑπόκλισιν.

— Σὺ ἐνταῦθα; ἀνεβόησεν ἡ Μαρία ἀνατινασσομένη ὡς κεντηθεῖσα ὑπὸ ὄφεως.

— Καὶ πῶς; Ἀησμονεῖς τοὺς παλαιοὺς φίλους; ἠρώτησεν ὁ Ἀνδρόνικος πλησιάζων.

— Σύ, φίλος; Σύ; εἶπε μετὰ πικροῦ μειδιάματος ἡ Μαρία.

— Ἔρχομαι ὡς φίλος, καὶ ὡς φίλος πιστὸς, ἀπήντησεν ὁ Ἀνδρόνικος. Δὲν μὲ πιστεύεις· ἐλπίζω ὅμως ὅτι θέλεις πεισθῇ περὶ τῆς εἰλικρινείας τῶν αἰσθημάτων μου καὶ θέλεις μὲ ἀναγνωρίσει ὡς φίλον ἅμα μάθῃς τὴν αἰτίαν, ἥτις σήμερον μὲ φέρει πρὸς σέ.

— Ποίαν ἀνάγκην ἔχω νὰ πεισθῶ; ἀπήντησεν ἡ Μαρία. Ὁ σκοπός σου εἶναι φανερός. Ἦλθες, Ἀνδρόνικε, νὰ τέρψῃς τὸ βλέμμα σου εἰς τὴν θέαν τοῦ θύματός σου.

— Ἀπατᾶσαι, ἄνασσα, εἶπεν ὁ Ἀνδρόνικος μὲ τόνον φωνῆς τοσοῦτον ἀποφασιστικὸν, ὥστε καὶ αὐτὴ ἡ Μαρία, καίτοι προκατειλημμένη, τὸν προσέβλεψεν ἐπὶ στιγμὴν ὡς προσδοκοῦσά τι. Ἀπατᾶσαι. Ἄκουσόν με πρῶτον καὶ ἔπειτα καταδίκασέ με. — Μαρία, μ' ἐπολέμησας, σ' ἐπολέμησα· ἐν τῷ ἀγῶνι τούτῳ ἐξῆλθον νικητής. Καὶ ὅμως, ἂν καὶ νικητὴς, ἔρχομαι σήμερον πρῶτος πρὸς σὲ· καὶ τείνω τὴν χεῖρα εἰς τὸν ἡττηθέντα ἀντίπαλόν μου. Ἰδοὺ ἡ χείρ μου, βασίλισσα· σοὶ τείνω αὐτὴν ὡς φίλος.

— Καὶ τί ζητεῖς εἰς ἀντάλλαγμα τῆς τοιαύτης γενναιοδωρίας σου; ἠρώτησεν ἡ Μαρία προσβλέπουσα αὐτὸν ἀσκαρδαμυκτί. Τίς ὁ ὅρος τῆς τοιαύτης μεταξὺ ἡμῶν συνθήκης; Εἰπέ.

— Ὁ ὅρος μου δὲν εἶναι βαρύς· ὅ,τι ζητῶ σοὶ εἶναι εὔκολον τοσοῦτον, ὥστε ἅμα τὸ μάθῃς θέλεις ἐννοήσει ὅτι πλεῖα λαμβάνεις παρ' ὅ,τι δίδεις.

— Δὲν σ' ἐννοῶ, Ἀνδρόνικε.

— Ὑπεράνω τῶν κεφαλῶν ἡμῶν εὑρίσκεται θρόνος, θρόνος περίβλεπτος καὶ ἔνδοξος. Ἐπὶ τοῦ θρόνου τούτου κάθηται σήμερον παῖς ἄπειρος καὶ ἀνίσχυρος, τοῦ ὁποίου ἡ χεὶρ δὲν ἔχει τὴν δύναμιν νὰ κρατήσῃ τὰς ἡνίας κράτους, ὁποῖον τὸ βυζαντινόν.

— Ὁ ἄπειρος οὗτος παῖς, διέκοψεν ἀγερώχως ἡ Μαρία, εἶναι υἱός μου.

— Ναὶ, εἶναι υἱός σου. Ἀλλὰ τὸ βασιλικὸν στέμμα εἶναι διὰ τὴν κεφαλήν του φορτίον βαρὺ, καὶ ἡ χώρα πάσχει δεινῶς.

— Ἐννοεῖς λοιπόν; . . .

— Μὴ μὲ διακόπτῃς. Ἐννοῶ νὰ φέρω τὴν δέουσαν θεραπείαν. Ἢ νομίζεις, ὅτι ἦλθον ἐκ τῆς ἀποκέντρου Ἀσίας, ὅπως παραστῶ μάρτυς τῆς καταῤῥεύσεως τοῦ κράτους; Ἦλθον νὰ ἐπουλώσω, νὰ θεραπεύσω τὰς πληγὰς τῆς πατρίδος μου. Καὶ εἰς τὴν θεραπείαν ταύτην, θέλω σὲ, Μαρία, συμπράκτορα καὶ βοηθόν.

— Καὶ ζητεῖς; ἠρώτησεν ἡ βασίλισσα σταυροῦσα τὰς χεῖρας καὶ προσβλέπουσα αὐτὸν μὲ ἀγέρωχον βλέμμα.

— Ζητῶ νὰ καταλάβῃς πάλιν τὸν θρόνον, ὃν κατεῖχες ζῶντος ἔτι τοῦ ἀειμνήστου Μανουήλ· ζητῶ νὰ γείνῃς σὺ τὸ μέσον, δι' οὗ ἡ θεραπεία θέλει ἐνεργηθῆ· ζητῶ ν' ἀφαιρέσῃς τὸ στέμμα ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τοῦ παιδὸς, καὶ . . .

— Δι' αὐτοῦ νὰ κοσμήσω — τὴν κεφαλήν σου; Τοῦτο ἐννοεῖς;

Ὁ Ἀνδρόνικος ἐσιώπησεν.

— Θέλεις δηλαδὴ, ἐξηκολούθησεν ἡ Μαρία ἐξαπτομένη ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον, θέλεις, ἐγὼ, ἡ μήτηρ νὰ ληστεύσω τὸν υἱόν μου· ἐγὼ, ἡ βασίλισσα, ἡ σύζυγος τοῦ Μανουὴλ, νὰ γενῶ ἐπίορκος καὶ νὰ δολιευθῶ τὸν βασιλέα μου; Θέλεις νὰ σοὶ προσφέρω τὸ βασιλικὸν στέμμα — ἐγώ;

— Θέλω, ἀπήντησεν ὁ Ἀνδρόνικος καὶ οἱ ὀφθαλμοί του ἔλαμπον, νὰ ἐκτελέσῃς σήμερον τὸ σχέδιον, ὅπερ ἐμελέτας ἄλλοτε μετὰ τοῦ πρωτοσεβαστοῦ Ἀλεξίου· θέλω νὰ συγκαθήσῃς μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τοῦ θρόνου ὡς σύζυγός μου καὶ βασίλισσα.

— Ἐγὼ, σύζυγός σου, ἐγώ; ἀνέκραξεν ἡ Μαρία ὀπισθοχωροῦσα. Ἐγὼ σύζυγος σοῦ; ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ ὁποίου ἀποστάζει ἔτι τὸ αἷμα τοῦ πρωτοσεβαστοῦ καὶ συγγενοῦς σου;

— Καὶ μήπως ἐδίστασας νὰ δώσῃς τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν πρωτοσεβαστόν; μήπως ἐδειλίασας ἀπέναντι κακουργήματος, ὅπως περιβάλῃς τὴν κεφαλήν σου διὰ τοῦ στέμματος; μήπως τὸ δηλητήριον, τὸ ὁποῖον ἔμελλε νὰ φέρῃ τὴν μεταβολὴν ταύτην, δὲν εἶχε παρὰ σοῦ προετοιμασθῆ; Καὶ νῦν, Μαρία, διστάζεις; νῦν, ὅτε ἐν ὅλῃ τῇ εἰλικρινείᾳ ἔρχομαι νὰ σοὶ προτείνω συνοίκην, ἧς τὸ πρώτιστον σὺ ἔχεις συμφέρον, νῦν σὺ ὀπισθοδρομεῖς;

Βλέμμα πλῆρες ὀργῆς καὶ μίσους ἦτο ἡ μόνη ἀπάντησις τῆς Μαρίας.

— Σιωπᾷς, Μαρία; ἐξηκολούθησεν ὁ Ἀνδρόνικος· ἀποκρούεις λοιπὸν τὴν χεῖρα, ἥτις εἰλικρινῶς τοσοῦτον σοὶ τείνεται; Προτιμᾷς τοὺς ὀγροὺς τούτους καὶ ζοφεροὺς θόλους ἀπὸ τὴν στίλβουσαν τοῦ θρόνου αἴθουσαν; Προτιμᾷς τὸ τεμάχιον τοῦτο τοῦ μέλανος ἄρτου ἀπὸ τὴν πολυτελῆ τῶν ἀνακτόρων τράπεζαν; — Ὤ! πόσον εἶσαι ἄδικος! Σὺ, ἐν ὅλῃ τῇ δόξῃ σου καὶ τῇ λαμπρότητι εὑρισκομένη, δὲν ἔσπευσες ἄλλοτε νὰ πράξῃς ὅ,τι σήμερον σοὶ προτείνω; μερον δὲ, δυστυχὴς καὶ ἐν φυλακῇ, φοβεῖσαι νὰ ἐκτελέσῃς ἄλλοτε προθύμως καὶ οἰκείᾳ ἐξετέλεις θελήσει;

— Θεέ μου! Θεὲ μου! ἐψιθύρισεν ἡ Μαρία ὑψοῦσα ὀφθαλμούς της πρὸς οὐρανόν.

— Ὅ,τι ὑπὲρ τοῦ πρωτοσεβαστοῦ ἦσο πρόθυμος νὰ πρ Μαρία, ἀρνεῖσαι σήμερον νὰ πράξῃς ὑπὲρ ἐμοῦ, ὅστις κομιστὴς τοιούτου συμβιβασμοῦ; Ἡ χείρ σου τρέμει τώρα; εἶσαι ἀσυνεπής!

— Φύγε, φύγε! ἀνέκραξεν ἡ βασίλισσα, καλύπτουσα χειρῶν της τὸ πρόσωπον· δαίμων, μὴ μὲ πειράζῃς!

— Μαρία, εἶπεν ὁ Ἀνδρόνικος καὶ ἀγρίως ἔλαμψαν οἱ ὀφ του. Σκέψθητι καλῶς. Ἅμα ὁ ποῦς μου διαβῇ τὸ κατ τοῦτο, ἅμα ἡ χείρ μου κλείσῃ τὴν σιδηρᾶν ταύτην θύραν, ὅ πλέον ἀργά. Ἰδού. Διὰ μὲν τῆς μιᾶς χειρὸς σοὶ προτείνω καὶ τιμὰς, σοὶ προτείνω θρόνον, διὰ δὲ τῆς ἑτέρας κρατῶ τοῦ ἐκδικητοῦ. Μὴ ἐκδιώξῃς τὴν χεῖρα τὴν καλὴν, διότι γίνωσκε Μαρία, εἶναι ἀμείλικτος καὶ ἄκαμπτος!

— Ἐγὼ, ἡ μήτηρ; εἶπεν ἡ Μαρία ὡς ὁμιλοῦσα καθ' ἑ ἐγὼ, τοῦ υἱοῦ μου τοῦ μονογενοῦς, φονεὺς νὰ γείνω; Ἐγ ζυγος νὰ ἦμαι ἀνδρὸς ἅρπαγος καὶ κακούργου, ὅστις κατ πᾶν ὅ,τι ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ἠγάπησα; Ἐγὼ νὰ συγκαθήσ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ θρόνου; Ὤ! ὄψιστε Θεέ!

— Συλλογίσου, εἶπεν ὁ Ἀνδρόνικος, ὅτι ὀλίγας μόνον σκέψεως ἔχεις· συλλογίσου, Μαρία, ὅτι παρελθουσῶν τῶν τούτων οὐδεμία δύναμις θὰ ἐμποδίσῃ πλέον τὴν πορείαν τῶν μάτων. Μὴ νομίσῃς ὅτι ἐπιμένουσα εἰς τὴν ἄρνησίν σου τί. Ὁ σκοπός μου θέλει ἐκτελεσθῆ καὶ ἄνευ σοῦ! Μαρία, τείνω ἢ τὴν ζωὴν ἢ τὸν θάνατον. Ἀποφάσισον. Τί ἐκλ

— Τὸν θάνατον! μυριάκις τὸν θάνατον! ἀνέκραξεν ῥίπτουσα βλέμμα μεστὸν περιφρονήσεως ἐπὶ τοῦ Ἀνδρονίκ

— Αὐτὴ λοιπὸν εἶναι ἡ ἀπάντησίς σου;

— Αὐτὴ, κακούργε. Φύγε!

— Μαρία, σκέψθητι, ὅτι ἡ θύρα αὕτη ἅπαξ κλεισθ νεται ἡ πλὰξ τοῦ τάφου σου.

— Φύγε, ἄνανδρε, αἰσχρὲ κακοῦργε! εἶπεν ἡ Μαρ κερδιζομένη διὰ τοιούτων ὑβρεων, εἶναι μυρίων θανάτων Φύγε! φύγε!

— Ἄφρων γυνὴ, τὴν καταδίκην της ἐπιφέρει! Ἀνδρόνικος καὶ ἁρπάζων τὴν λυχνίαν ἐξῆλθε τοῦ σκοτ γείου.

Μετὰ πατάγου ἐκλείσθη ἡ σιδηρᾶ θύρα καὶ σκότος ἐ λυψε πάλιν τὴν εἰρκτὴν, ἐν ᾗ ἐκρατεῖτο ἡ δυστυχὴς Μ μήτηρ τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξίου. ....

Μόλις ἀνελθὼν ἐκ τῶν καθύρων ὑπογείων ὁ Ἀ διηυθύνθη ὅμματι γοργῷ πρὸς τὴν δυτικὴν τῶν ἀνακτόρων ἔνθα εὑρίσκοντο τὰ ἰδιαίτερα αὐτοῦ δωμάτια. Ὁ ποτ βουλος καὶ κηδεμὼν οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν δὲν ἤθελε νὰ μέν τοῦ νεαροῦ αὐτοκράτορος, ὃν μετὰ τοσαύτης ἐπιτηδειότητ εἰς τὴν ἐξουσίαν του.

Ἐκεῖ ἐν αἰθούσῃ εὐρυχώρῳ εὑρίσκοντο τέσσαρες οἵτινες ἐφαίνοντο περιμένοντες τὴν ἔλευσίν του. Οἱ ἄνδ ἦσαν ὁ Ἁγιοχριστοφορίτης καὶ ὁ Τρίψυχος, οἱ δύο πιστ ἀούλουδοι, καὶ δύο ἕτεροι, ὁ Πτερυγιονίτης, ἀνὴρ ὑψηλοῦ ματος καὶ ῥωμαλέος, ἔχων τύπον προσώπου ἄγριον καὶ ὀπ καὶ ὁ Δημήτριος Τορνίκης, ἀνὴρ προβεβηκὼς ἤδη τῆ τοῦ ὁποίου τὸ σοβαρὸν βλέμμα εἶχε γλυκύτητά τινα ταρ αἰσθήματα καρδίας τρυφερᾶς.

Ἅμα ἰδόντες τὸν Ἀνδρόνικον εἰσερχόμενον καὶ οἱ ἐ ἠγέρθησαν καὶ προσεκύνησαν αὐτόν· πρῶτος δὲ ὁ Τρίψυ τεινόμενος πρὸς τὸν Ἀνδρόνικον, τῷ εἶπεν·

— Ἐπὶ πολὺ παρετάθη ἡ ἐπίσκεψίς σου.

Ὁ Ἀνδρόνικος δὲν ἀπήντησεν, ἀλλὰ καθήσας καὶ προσ αὐτοὺς δι' ἐλαφρᾶς τῆς χειρὸς κινήσεως νὰ καθήσωσι,

ἐπί τινας στιγμὰς βεβυθισμένος εἰς τὰς σκέψεις του· εἶτα δὲ ὑψώσας τὴν κεφαλὴν καὶ μὲ φωνὴν βραδεῖαν μὲν ἀλλὰ ὀξεῖαν ὡς σύριγμα ὄφεως, εἶπε·

— Προσεκλήθητε σήμερον, ἵνα ἐπιφέρητε ἀπόφασιν σπουδαίαν καὶ σοβαρὰν, ἀφ' ἧς ἐξαρτᾶται τοῦ κράτους ἡμῶν ἡ εὐημερία καὶ ἡ σωτηρία. Ἐκλήθητε νὰ δώσητε τὴν ψῆφον ὑμῶν ἐν στιγμῇ κρισίμῳ. Προσέξατε καλῶς εἰς τὴν ἐρώτησιν, ἣν θέλω θέσει ὑμῖν, σκέψθητε ὡρίμως καὶ ἀπαντήσατε μὲ ἑτοιμότητα. Τίς ἡ ποινὴ, ἣν οἱ νόμοι ἡμῶν ὁρίζουσι κατὰ τῶν προδοτῶν τῶν πόλεων καὶ τῶν χωρῶν;

— Ὁ Θάνατος! ἀπήντησεν ὁ Τρίψυχος.

— Σήμερον λοιπὸν καλεῖσθε νὰ δικάσητε τοιοῦτον προδότην, ἐξηκολούθησεν ὁ Ἀνδρόνικος. Ὁ προδότης οὗτος, εἰς ἄκρον ἐπικίνδυνος, εὑρίσκεται ἤδη ἐν χερσὶν ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν νὰ δικάσωμεν αὐτὸν, ὅπως ὑποστῇ τὴν ὑπὸ τῶν νόμων ἐπιβαλλομένην τιμωρίαν.

— Ὀνόμασε αὐτὸν, Ἀνδρόνικε, εἶπεν ὁ Τρίψυχος μὲ ἀγρίαν προθυμίαν.

— Θέλω σᾶς τὸν ὀνομάσει, εἶπεν ὁ Ἀνδρόνικος, ἀλλὰ — καὶ ὕψωσε τὴν χεῖρα καὶ ἔῤῥιψε βλέμμα διαπεραστικὸν πρὸς τὸν Τορνίκην — οὐδόλως πρέπει νὰ λάβητε ὑπ' ὄψιν οὔτε τὸ ὄνομα τοῦ προδότου οὔτε τὴν θέσιν, ἣν κατέχει. Ὁ νόμος εἶναι ἀδυσώπητος ἐν τῇ δικαιοσύνῃ του καὶ πρέπει νὰ ἐφαρμοσθῇ κατὰ παντὸς ἀσεβοῦντος, οἱοσδήποτε καὶ ἂν ᾖ οὗτος. — Ὁ προδότης, ὃν καταγγέλλω ὑμῖν σήμερον, εἶναι ἡ Κομνηνὴ Μαρία, ἡ βασίλισσα, ἥτις κρατεῖται πρό τινων ἤδη ἡμερῶν ἐν τῇ ὑπογείῳ εἱρκτῇ.

— Ἀλλ' ὁ νόμος, Ἀνδρόνικε, διέκοψεν ὁ Τορνίκης ἐγειρόμενος, ἀπαιτεῖ ῥητῶς, ὁ κατηγορούμενος νὰ ᾖ παρὼν καὶ ν' ἀπολογηθῇ διὰ τὸ ἀποδιδόμενον αὐτῷ ἔγκλημα. Διατὶ ἡ βασίλισσα Μαρία δὲν παρίσταται;

— Τορνίκη, ἀνέκραξεν ὁ Ἀνδρόνικος ῥίπτων βλέμμα ὀργίλον κατὰ τοῦ γέροντος, πότε ἐδιδάχθης νὰ ἐνίστασαι κατὰ τῶν ἀποφάσεών μου;

— Ὁ νόμος εἶναι ῥητὸς, ἀπήντησεν ἀταράχως καὶ σοβαρῶς ὁ πρεσβύτης. Μὴ ζητεῖς νὰ τεθῇς ὑπεράνω καὶ τοῦ νόμου αὐτοῦ.

— Γίνωσκε, Τορνίκη, εἶπεν ἀποτόμως ὁ Ἀνδρόνικος, ὅτι ἀπέναντι τῆς θελήσεώς μου πᾶς νόμος ὑποχωρεῖ. Ἐγὼ οὕτως ἀπεφάσισα, οὕτω θέλω καὶ οὕτω πρέπει νὰ γείνῃ. Τῆς ψήφου σου οὐδόλως χρήζομεν, Τορνίκη.

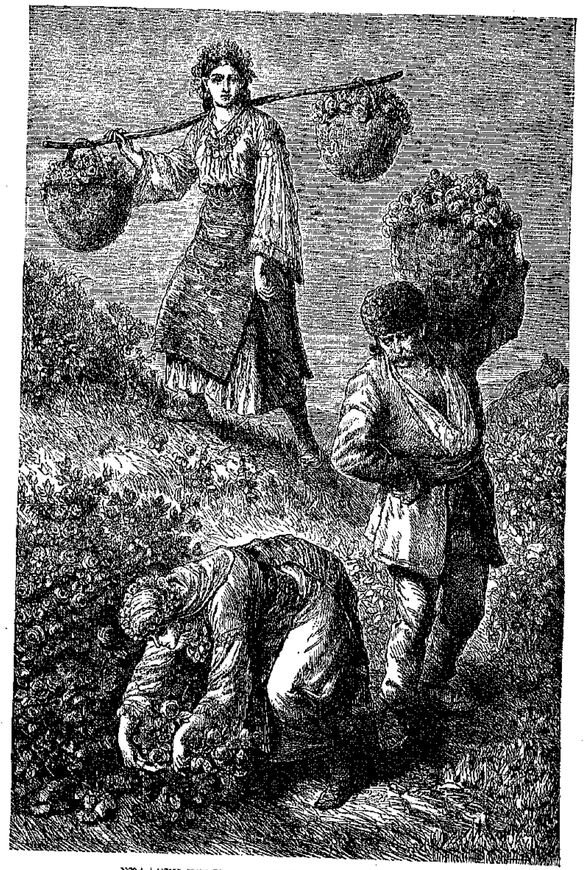

ΣΥΛΛΟΓΗ ΡΟΔΩΝ ΕΝ ΤΗι ΚΟΙΛΑΔΙ ΤΟΥ ΚΑΖΑΝΛΙΚ.

Ὁ γέρων ἐστέναξε καὶ σιωπηλὸς ἐξῆλθε τῆς αἰθούσης.

— Ἀπερίσκεπτε, εἶπεν ὁ Ἀνδρόνικος παρακολουθῶν τὸν ἀναχωροῦντα διὰ τοῦ βλέμματος θὰ μετανοήσῃς διὰ τὸν λόγον σου τοῦτον!

Εἶτα δὲ στραφεὶς πρὸς τοὺς τρεῖς ἄλλους ἄνδρας, μάρτυρας σιωπηλοὺς τῆς σκηνῆς ταύτης, ἐξηκολούθησεν·

— Ἡ εἰς τὸν προδότην ἐπιβαλλομένη ποινὴ εἶναι ὁ θάνατος. Τὸν προδότην ἤδη σᾶς ὠνόμασα. Ἀκούσατε τώρα καὶ τὴν προδοσίαν. Γνωστὸν σᾶς εἶναι, ὅτι ὁ τῆς Οὐγγαρίας βασιλεὺς, ὁ ἀτίθασσος Βελᾶς, γαμβρὸς τῆς Μαρίας ἐπ' ἀδελφῇ, οὐ μόνον ὁ ἀσπονδότερος τῆς χώρας ἡμῶν ἐχθρὸς ἀπὸ πολλοῦ κατέστη, ἀλλὰ καὶ ἐσχάτως ἐπὶ τοσοῦτον ἐθρασύνθη, ὥστε εἰσβαλὼν παρὰ τὰς συνθήκας εἰς τὸ ἡμέτερον κράτος, δύο κατέλαβε πόλεις, πιστὰς τῇ ἐξουσίᾳ τοῦ βασιλέως ἡμῶν. Πρὸς τὴν ἐκστρατείαν του ταύτην αὐτὴ ἡ Μαρία προέτρεψε τὸν Βελᾶν, δίδουσα αὐτῷ ὑποσχέσεις καὶ διευκολύνουσα δι' ὅλων τῶν μέσων τὴν ἐπιδρομήν. Ἐν χερσί μου ἔχω τὰ γράμματα, τὰ ἀποδεικνύοντα τὴν ἑνοχὴν τῆς γυναικὸς, ἥτις καὶ τοῦ καθήκοντος αὐτῆς καὶ τοῦ πρὸς τὸν θρόνον ὀφειλομένου σεβασμοῦ ἐπιλήσμων, συνενοήθη μετὰ τοῦ βαρβάρου καὶ μοχθηροῦ ἐχθροῦ, ἀνοίγουσα αὐτῷ τὴν πρὸς τὴν ἡμετέραν χώραν εἴσοδον. Καὶ τὸν προδότην γνωρίζετε· ἐμάθετε καὶ τὴν προδοσίαν. Περαιτέρω ἀποδείξεων ἀνάγκην δὲν ἔχετε. Κρίνατε κατὰ τὸν νόμον· ἀλλ' ἀπαιτῶ παρ' ὑμῶν ἀπόφασιν ταχεῖαν.

(ἀκολουθεῖ.)

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

ΕΛΛΑΣ. Καταληφθέντος κατὰ τὰ προαποφασισθέντα καὶ τοῦ τελευταίου τμήματος τῆς θεσσαλικῆς χώρας ὑπὸ τῶν ἑλληνικῶν στρατευμάτων, ὅλη ἡ Θεσσαλία ἐγένετο ἤδη βασίλειον τῆς Ἑλλάδος, ἐξαιρέσει τοῦ Βόλου, ὅστις κατὰ τὴν σύμβασιν θέλει παραδοθῆ βραδύτερον. Περιττὸν νὰ εἴπωμεν, ὅτι πανταχοῦ ἡ ὑποδοχὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ καὶ τῶν Ἑλληνικῶν ἀρχῶν ὑπῆρξε τὰ μάλιστα ἐγκάρδιος καὶ ἐνθουσιαστικὴ, καὶ πρὸ πάντων ἐν Λαρίσσῃ, ὅπου εἰσῆλθον οἱ ἡμέτεροι τῇ 1/13 τοῦ παρόντος μηνός. Τὰ ἐκεῖθεν διαβιβασθέντα τηλεγραφήματα ἦσαν ἐν ὅλῃ τῇ συντομίᾳ αὐτῶν ἐκφραστικώτατα. Ἓν τῶν τηλεγραφημάτων τούτων τῆς 2/14 τοῦ μηνὸς λέγει. "Ὁ ἡμέτερος στρατὸς εἰσῆλθε χθὲς εἰς Λάρισσαν ἐν μέσῳ μεγίστου ἐνθουσιασμοῦ. Ἡ ὑποδοχὴ τῆς Λαρίσσης ἦν ἔκτακτος." Ὅταν συλλογισθῇ τις ἐπὶ πόσους αἰῶνας ἡ δύστηνος ἐκείνη χώρα διετέλει ὑπὸ δουλείαν, ὅταν ἀναλογισθῇ τις εἰς πόσας τελλαπωρίας, καταπιέσεις καὶ φορολογίας ἦτο καταδεδικασμένος ὁ ἀγραότης ἐκεῖνος λαὸς, δὲν δύναται ν' ἀμφιβάλλῃ περὶ τῆς εἰλικρινοῦς ἀγαλλιάσεως, ἣν χθὲς ἐνιώνη χαιρετίζων τὴν ἀνατολὴν τῆς ἐλευθερίας τοῦ. "Καθ' ἅπασαν τὴν ἐκ τῶν ὁδῶν ζίδον τοῦ στρατοῦ ἄνθη, μάρα καὶ σακχαρωτὰ ἐρρίπτοντο βροχηδόν", λέγει ἕτερον τηλεγράφημα. Δι' αὐθόρμητοι αὗται τῶν κατοίκων διαδηλώσεις ἦσαν γνήσιαι καὶ ἐγκάρδιοι· οὐδὲν τὸ ἐκίσημον ἢ ἐπιτετηδευμένον, οὐδὲν τὸ προπαρασκευασμένον ἢ μεμελετημένον, ἀλλὰ τὰ πάντα ἁπλᾶ καὶ φυσικά, ἐκ τῆς καρδίας ἐκρέοντα καὶ τὴν καρδίαν θαλέως συγκινοῦντα. Εὐτυχὴς ὁ λαὸς, εἰς τὸν ὁποῖον παρέχεται εὐκαιρία, τοιαύτας νὰ κάμῃ διαδηλώσεις!

Κατ' αὐτὰς δὲ ἀναχωρεῖ καὶ ὁ βασιλεὺς ἡμῶν μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ, κυρίου Κουμουνδούρου πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν νέων ἐπαρχιῶν. Ἡ βασιλικὴ αὕτη περιοδεία θὰ γίνῃ, ὡς ἀναφέρουσιν αἱ ἐξ Ἑλλάδος εἰδήσεις, μὲ ὅλην τὴν δυνατὴν λαμπρότητα καὶ μεγαλοπρέπειαν.

Καθ' ἣν ἡμέραν παραδίδετο ἡ Λάρισσα καταλαμβάνετο ὑπὸ τῶν ἡμετέρων καὶ τὸ ἐν Ἠπείρῳ Ἄκτιον (ἢ παρὰ τῶν Βενετῶν λεγομένη Πούντα), ὅπερ, ὡς γνωστὸν δὲν εἶχε παραδοθῆ μετὰ τῆς Ἄρτης.

Καλῶς ποιοῦσα ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ὅσπουσε νὰ συστήσῃ εἰς τὰς νέας ἐπαρχίας καὶ ταχυδρομεῖα καὶ τηλεγραφεῖα. Σήμερον τὰ δύο ταῦτα τῆς ἐπικοινωνίας στοιχεῖα εἶναι ἀπαραίτητα, ὡς εἶναι ἀπαράιτητος καὶ ὁ ἄρτος.

Κατὰ τὰς νεωτέρας ἐξ Ἀθηνῶν εἰδήσεις ἡ ἀκεῖ ἐνσκήψασα ἐσχάτως ἐπιδημία τοῦ τύφου εὑρίσκεται εἰς ὕψεσιν καὶ ἡ περικαλλὴς ἡμῶν πρωτεύουσα ἀνακτᾷ πόλιν τὴν συνήθη αὐτῆς φαιδρὰν ὄψιν. Ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι τὸ σκληρὸν τοῦτο πάθημα θὰ γείνῃ μάθημα εἰς τοὺς ἐπιτεταμένους τὴν καθαριότητα τῆς πόλεως.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ. Ἐτελεσθήσαν πρὸ τινων ἡμερῶν ἐν Καρλσρούῃ, τῇ πρωτευούσῃ τοῦ μεγάλου δουκάτου τῆς Βάδης, οἱ γάμοι τῆς θυγατρὸς τοῦ μεγάλου δουκὸς Βικτωρίας, ἐγγονῆς τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας ἐκ θυγατρὸς, μετὰ τοῦ διαδόχου τοῦ θρόνου τῆς Σβεκίας καὶ Νορβηγίας. Ἡ τελετὴ, εἰς ἣν παρεορρέθησαν πλεῖστα ὅσα ἐπίσημα καὶ ὑψηλὰ πρόσωπα, ἐγένετο μετὰ πολλῆς τῆς μεγαλοκρεπείας. Παρίστατο δὲ καὶ ἡ ἐν νόσῳ δεινῇ ἀναλαβοῦσα αὐτοκράτειρα τῆς Γερμανίας.

ΑΓΓΛΙΑ. Μετὰ ζωηρὰν συζήτησιν τὸ δημοτικὸν συμβούλιον παρεδέξατο διὰ ψήφων 104 ἐναντίον 14 νὰ ἀπευθυνθῇ τῷ πρωθυπουργῷ Γλάδστωνι ἐπιστολὴ, δι' ἧς νὰ ἐκφρασθῇ ἡ εὐαρέσκεια τοῦ συμβουλίου διὰ τὰς ὑπηρεσίας, διὰ τὴν ἔκτακτον δραστηριότητα καὶ τὸν σταθερὸν χαρακτῆρα τοῦ Γλάδστωνος, καὶ νὰ παρακληθῇ οὗτος νὰ ἐπιτρέψῃ νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ μαρμαρίνη αὐτοῦ προτομὴ, ἵνα νὰ στηθῇ ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ δημαρχιακοῦ καταστήματος. Τὸ ἔγγραφον τοῦτο θέλει ἐγχειρισθῇ τῷ Γλάδστωνι ἐντὸς ὀλιγοχρόνου ὥρας.

ΕΛΒΕΤΙΑ. Ἐν τῷ ὀρεινῷ διαμερίσματι τῆς ἐπαρχίας τῆς Βέρνης συνέβη πρό τινων ἡμερῶν μέγα δυστύχημα. Ὄρος ὁλόκληρον κλονισθὲν εἴτε ἐκ σεισμῶν εἴτε ἐξ ἄλλης τινὸς αἰτίας κατεπλάκωσεν αἴφνης τὸ μικρὸν χωρίον Ῥιμ, κείμενον εἰς τὰς ὑπωρείας αὐτοῦ. Διακόσιοι εἶσιν οἱ οἰκτρῶς ὑπὸ τῶν καταπεσόντων ὀγκόλιθων θανατωθέντες κάτοικοι. Τὸ λυπηρότερον εἶναι ὅτι αἱ καταπτώσεις ἐξακολουθοῦσαι ἀπειλοῦσαι νὰ καταπλακώσωσι καὶ τὰς ἔτι ἀμὰ μεινάσας οἰκοδομὰς, τὸ σχολεῖον, τὴν ἐκκλησίαν. Καθ' ὅλην τὴν Ἑλβετίαν εἶσιν ἐκτεταμένοι κατάλογοι πρὸς συλλογὴν συνεισφορῶν ὑπὲρ τῶν δυστυχῶν θυμάτων τῆς καταστροφῆς.

ΑΜΕΡΙΚΗ. Ὁ τηλέγραφος μετέδωκε πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης τὴν θλιβερὰν εἴδησιν τοῦ θανάτου τοῦ προέδρου τῆς ἀμερικανικῆς ὁμοσπονδίας Γάρφηλδ. Τὸ πένθος εἶναι γενικὸν καὶ ἡ συγκίνησις δοθεῖσα ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τοῦ διασκεκριμένου ἀνδρὸς, οὗ τὴν εἰκόνα μετὰ συνόλου βιογραφίας περιέχει τὸ σημερινὸν τεῦχος τοῦ Ἑσπέρου. Κατὰ τοὺς νόμους τοῦ κράτους τὴν προεδρίαν τῶν ἡνωμένων Πολιτειῶν ἀνέλαβεν ὁ τέως ἀντιπρόεδρος αὐτῶν Ἄρθουρ, ἀνὴρ, ὡς ὀξέως ἀποδεικνύει, μεγάλης δραστηριότητος καὶ ἀποφασιστικότ. Ἐν τῇ διαγγέλματι αὐτοῦ ὁ νέος πρόεδρος ἐκφράζει τὴν φρίκην του ἐπὶ τῇ διαπραχθέντι κακουργήματι καὶ πλέκει ἐγκώμιον τοῦ Γάρφηλδ, οὗ ἐξαίρει τὰς πρὸς τὴν πατρίδα ὑπηρεσίας. Ὅμως ἂν ὁ νέος πρόεδρος δυνηθῇ νὰ ὑπόδεῖξῃ ἐπὶ τὰ ἴχνη τοῦ δολοφόνου αὐτοῦ προκατόχου. Ἡ σημερινὴ ἡμέρα (14/26 Σεπτεμβρίου) διετάχθη ἡμέρα γενικοῦ πένθους κατὰ τὴν Ἀμερικήν. Καὶ ἐν Λονδίνῳ ἀπεφασίσθη σήμερον νὰ μένῃ κεκλεισμένον τὸ χρηματιστήριον εἰς ἔνδειξιν πένθους καὶ σεβασμοῦ πρὸς τὸν ἀποθανόντα ἔξοχον πολίτην τῆς Ἀμερικῆς.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑΙ.

Ἰάκωβος Ἀβραὰμ Γάρφηλδ, πρόεδρος τῶν ἡνωμένων τῆς Ἀμερικῆς Πολιτειῶν (ἴδε εἰκόνα καὶ βιογραφίαν ἐν τῷ σημερινῷ τεύχει τοῦ Ἑσπέρου).

Ἀμβρόσιος Burnside, ἀμερικανὸς στρατηγὸς, κλῶν μέρος καὶ διακριθεὶς ἐν τῷ τελευταίῳ ἐμφυλίῳ πολέμῳ, ἀπέθανεν ἐν Βριστόλῃ τῆς Ἀμερικῆς ἐν ἡλικίᾳ 57 ἐτῶν.

Μουράτ-ἐφένδης (Φραγκίσκος Βίρτζερς), πρέσβυς τῆς Τουρκίας ἐν Ἀθήναις, ἀκμαστὴς δραματικὸς ποιητὴς καὶ συγγραφεὺς, ἀπέθανεν ἐν Ἄγῃ τῇ 12 Σεπτεμβρίου ἐν ἡλικίᾳ 45 ἐτῶν.

Βυρῶνος Ι. Β. Νόθωμ, πρέσβυς τοῦ Βελγίου ἐν Βερολίνῳ, ἀπέθανεν ἐν Βερολίνῳ τῇ 16 Σεπτεμβρίου ἐν ἡλικίᾳ 76 ἐτῶν.

Κάρολος κόμης Πολιντζκ, υἱὸς τοῦ ἡρωϊκοῦ στρατηγοῦ καὶ ἐγγονὸς τῆς δουκίσσης τῆς Ἀγχολέμης, ἀπέθανεν ἐν Γαλλίᾳ ἐν ἡλικίᾳ 57 ἐτῶν.

Μαξιμιλιανὸς Sengebusch, καθηγητὴς ἐν Βερολίνῳ, γνωστὸς διὰ τὰς περὶ Ὁμήρου καὶ τῶν ὁμηρικῶν ἐπῶν μελέτας του, ἀπέθανεν ἐσχάτως ἐν Τεπλιτζ τῆς Βοημίας ἐν προβεβηκυίᾳ ἡλικίᾳ.

Σπυρίδων Ζαμπέλιος, Ἕλλην συγγραφεὺς καὶ διακεκριμένος μεσαιωνολόγος, ἀπέθανε πρὸ τινων ἡμερῶν ἐν Λιβόρνῳ τῆς Ἰταλίας (περὶ τοῦ βίου καὶ τῶν συγγραμμάτων του ἐν ἑπομένῳ τεύχει).

Σωτήριος Μεσσηνέζης, δημαρχος Δ[illegible] τιμώμενος καὶ ἀγαπώμενος παρὰ τῶν [illegible] του, ἀπέθανεν ἐσχάτως ἐν Ἀργῷ.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Η ΚΑΡΥΤΑΙΝΑ.

Ἐν τῇ εὐφόρῳ κοιλάδι τοῦ Ἀλφειοῦ, ἐν μέσῳ ποικίλων ἀμπελώνων καλλιεργούμενος πλείστης ὅσης ἐπιμελείας πολλὰ δένδρα, ὑψοῦται ὀρθόρθιος ἀρκοῦντως ὑψηλὸς οὗ τοῦς πρόποδας κεῖται χαριέστατα κεκλιμένη ἡ μικρὰ πόλις τῆς Καρυταίνης. Ἀστέρι δὲ τὸ ὄμμα ἀρχαῖον φρούριον [illegible] περιέρχον ὑπὸ ἱστορικὴν ἄποψιν οὐ μόνον τὸν μεσαιῶνα ἀλλὰ καὶ κατὰ τοὺς νεωτέρους Ἑλλήνων χρόνους.

Κατὰ τὴν διανομὴν, ἣν ἔκαμεν ὁ Γοδεφρῆδος Βιλλαρδουϊνὸς τῶν ἐν Μωρέᾳ κτημάτων, Καρύταινα καὶ ἄλλα τέσσαρα χωρία παρεδόθη χείρας τοῦ Ὀθῶνος τῆς Ὀρλάνδης, ὅστις ἔλαβε τὸν τίτλον "Κύριος" ἢ "Μεγάλος". Αὐτὸς εἶναι ὁ τὸ φρούριον τῆς Καρυταίνης τὴν 13η αἰῶνα ἀνεγείρας. Ὑπὸ δὲ τὸν [illegible] Βιλλαρδουϊνοῦ οἱ ὀμφαῖοι [illegible] ἠρέσκοντο ἀρίζοντες πρὸς ἀλλήλους καὶ [illegible] μενοι. Ἐντεῦθεν σύγχυσις μεγάλη κατέλαβε ἤτις θὰ ἐπέφερεν τίνος καὶ τὴν κατάλυσιν ἡγεμονίας, ἐὰν ὁ Βιλλαρδουϊνὸς δὲν ἐπέστρεψε ἐξαφνὸς τοῦ εἰς Καρύτ.

Ὁ κύριος τῆς Καρυταίνης ὑπεστάτης [illegible] παρέλαυσιν πανήκοντα ἔτων ὁ υἱὸς [illegible] Γουαλτιέρος τῆς Ὀρλάνδης ἔλαβε μέρος [illegible] βαρωνιῶν τινῶν καὶ τὸ φρούριον αὐτοῦ [illegible] δεινὴν πολιορκίαν. Αὐτὸς ὁ Γουαλτιέρος ὁ γενόμενος κατόπιν δούξ τῶν Ἀθηνῶν [illegible] φονηθεὶς ὑπὸ τῶν Καταλάνων παρὰ τὴ [illegible] παῖδα λίμνην.

Μὲ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον μετὰ [illegible] κύριον τῆς Καρυταίνης, ἐσώσθη ὁ [illegible] ὢν, ὅς τῶν ἀρχοντόπουλων καὶ ἐπιφανεστ[illegible] Γαλλίας ὤκουν, ὅστις ὀρθωθεὶς μετὰ [illegible] τοῦ τρεῖς πρωτοστρότορας (connétable) [illegible] Γαλλίας, ἕνα βασιλέα τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ [illegible] Σικελίας, ἕνα αὐτοκράτορα τῆς Κωνσταντινο[illegible] πόλεως, τοὺς δούκας τῶν Ἀθηνῶν καὶ [illegible] Κυρίους τῆς Καρυταίνης.

Τὸ φρούριον δὲ τοῦτο, τὸ ὁποῖον [illegible] μερον διετήρησε τὴν μεσαιωνικὴν αὐτοῦ [illegible] ἀνήκει ἐν ἀρχῇ τῆς παρούσης ἐπανστάσεως εἰς τὸν Θεόδωρον Κολοκοτρώνην, τὸν [illegible] στρατηγὸν τῆς μεγάλης ἡμῶν ἐπανστάσεως οἱ πρόγονοι αὐτοῦ ἐξέκαιον ἐν Πελοποννήσῳ [illegible] τικὴν ἡγεμονίαν.

Ἰδοὺ πῶς ἐκφράζεται αὐτὸς ὁ "Τρόπαιο[illegible] τρόνος" τὰ περὶ τοῦ φρουρίου τούτου [illegible] τὸν θάνατον τοῦ πατρός μου ἀπωκίσθη[illegible] τοῦλος τοῦ Λεωνιδείου· μετέβην δὲ εἰς Κ[illegible] ὅπου ὁ πατήρ μου εἶχεν ἀρχαῖον φρούριον [illegible] πωμένον, τὸ ὁποῖον, ὡς μοὶ εἶπον, ἐκτίσθη [illegible] τοῦς χρόνους τῶν Σταυροφοριῶν. [illegible] ἀστῶν, κειμένη ἐπὶ ἀποτόμου καὶ [illegible] εἰς ὕψος πλέον τῶν [illegible] μέτρων ἀπὸ τῆς φωνεῖς τῆς θαλάσσης."

Γνωστὸν εἶναι ὅτι κατόπιν κατὰ τὴν [illegible] τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος, ὁ Κολοκοτρώνης ἀπεπειράθη νὰ κυριεύσῃ τὸ φρούριον [illegible] ἀναχωρήσας νὰ τὸ βλέπῃ εἰς χεῖρας τῶν [illegible] δων αὐτοῦ ἀγρῶν, ἀλλ' ὀχυρὸν ὄντα τὸ [illegible] ρίον καὶ μὴ ἔχοντος τοῦ Κολοκοτρώνη [illegible] διαταγὰς τοῦ ἐμπειροπολέμου στρατηγοῦ [illegible] κάθη ν' ἀποστῇ καὶ νὰ φύγῃ κατεδιω[illegible]

500 ἱππεῖων. "Πλήρης ὀθωμίας καὶ ἀπελπισίας, διηγεῖται ὁ ἴδιος, ἠναγκάσθην νὰ φύγω καὶ ἔφυγα μόνος εἰς Χρυσοβίτσι. Ἐκεῖ ὑπῆρχε μικρὸν παρεκκλήσιον τῆς Παναγίας· ἔπασα γονυπετὴς ἐνώπιον τῆς εἰκόνος τῆς Θεομήτορος, παρακαλῶν αὐτὴν νὰ σώσῃ τοὺς Χριστιανούς. Οὐδέποτε προσηυχήθην μὲ τόσην κατάνυξιν. Ὁ Θεὸς καὶ ἡ Παναγία μὲ εἰσήκουσαν· φωνή τις μοὶ ἀπήντησεν· "Ἡ Ἑλλὰς δὲν θ' ἀποθάνῃ!"

Ἡ πρώην αὐτοκράτειρα τῶν Γάλλων Εὐγενία καταγίνεται εἰς τὴν σύνταξιν "Ἀπομνημονευμάτων τῆς δευτέρας αὐτοκρατορίας", εἰς ἃ συνεργάζεται πρὸ καιροῦ ἤδη ὁ ἄλλοτε πρωθυπουργὸς τοῦ Ναπολεόντος Γ. Rouher. Τὰ ἀπομνημονευμάτα ταῦτα, τὰ ὁποῖα θὰ περιέχωσι πολλὰ τὰ ἐνδιαφέροντα, θέλουσιν ἐκδοθῆ προσεχῶς ἐν Ἐδιμβούργῳ τῆς Σκωτίας. Ὅτι δι' αὐτῶν θέλουσιν ἀποκαλυφθῆ πολλὰ τὰ μέχρι τοῦδε ὑπὸ τοῦ σκότους τῆς ἀμφιβολίας καὶ τῆς ἀβεβαιότητος καλυπτόμενα, εἶναι ἀναντίῤῥητον. Λέγεται δὲ ἐκ τῶν ἀπομνημονευμάτων τούτων θέλει ἀφαιρεθῆ πᾶν τὸ ἐνοχοποιὸν πρόσωπα ἠγεμονικά. Τὸ ἐκ τῆς πωλήσεως τοῦ συγγράμματος τούτου προκύπτον κέρδος διατεθήσεται ὑπὲρ σκοπῶν φιλανθρωπικῶν.

Ὁ διάδοχος τῆς Δανίας καὶ ἀδελφὸς μεγαλειότερος τοῦ ἡμετέρου βασιλέως, ἐκληρονόμησε παρὰ τοῦ ὄρτι ἀποθιώσαντος πρίγκηπος Φριδερίκου τῶν Κάτω Χωρῶν, τὸ οὐκ εὐκαταφρόνητον ποσὸν τῶν 75 ἑκατομμυρίων φράγκων.

Περὶ διαζυγίου. Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας Ἰωσὴφ Β'. ἠθέλησε νὰ καταστήσῃ τὸν πολιτικὸν γάμον ὑποχρεωτικὸν καὶ νὰ νομοθετήσῃ τὸ διαζύγιον ὡς φυσικὴν συνέπειαν τῆς μεταρρυθμίσεως ταύτης. Ἀλλὰ τὸ νομοσχέδιον οὐδέποτε ἐπραγματοποιήθη. Εἰς αὐτὸν τὸν Ἰωσὴφ Β. ὀφείλει ἡ Αὐστρία τὸν περὶ γάμου νόμον, ὅστις μέχρι σήμερον εἶναι ἐν ἰσχύϊ.

Μία τῶν ἀριστοκρατικῶν τῆς Βιέννης κυριῶν, ἥτις ἔλεγεν ὅτι εἶχε πλεῖστα ὅσα παράπονα κατὰ τοῦ συζύγου της, ἤθελε διὰ παντὸς τρόπου νὰ διαζευχθῇ ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ἐζήτησεν ἀκρόασιν παρὰ τῷ αὐτοκράτορι, ἵνα διὰ παρακλήσεων καὶ διὰ δακρύων λάβῃ παρ' αὐτοῦ τὴν πρὸς τοῦτο ἄδειαν καὶ τὸ εἰς τὴν εὐτυχίαν της ἀναγκαῖον ἔγγραφον. Ὁ αὐτοκράτωρ ὅμως ἔμεινεν ἀκλόνητος, καὶ δὲν ὑπεχώρησεν οὔτε εἰς τὰ παράπονα τῆς ὡραίας κυρίας, οὔτε εἰς τὰς παρακλήσεις καὶ εἰς τὰ ἄφθονα αὐτῆς δάκρυα.

— Ἀλλὰ μ' ἐκτόπησε, τὸ τέρας! ἀνεβόησεν ἡ κυρία.

— Λυπηρὸν τοῦτο, ἀπήντησεν ὁ αὐτοκράτωρ ἡσύχως· ἀλλὰ τί ἐνδιαφέρει ἐμὲ τὸ τοιοῦτον;

— Ἀλλὰ κατηγορεῖ καὶ ὑβρίζει τὴν Γ. Μεγαλειότητα, ὁ ἀσεβής! ἐξηκολούθησεν ἡ κυρία.

— Λυπηρὸν καὶ τοῦτο, ἀπήντησε πάλιν ὁ ἡγεμών· ἀλλὰ κατὰ τί ἐνδιαφέρει τοῦτο ὑμᾶς;

Καὶ ἡ Κυρία δὲν κατώρθωσε νὰ συγκινήσῃ τὴν καρδίαν τοῦ αὐτοκράτορος.

Στατιστικὴ τοῦ χάρτου. Ἔγγραφα ἐπίσημα περὶ παραγωγῆς τοῦ χάρτου πληροφοροῦσιν ἡμᾶς, ὅτι ὑπάρχουσι σήμερον εἰς τὸν κόσμον 4000 χαρτοποιεῖα, ἐν τοῖς ὁποίοις πρὸς κατασκευὴν τοῦ χάρτου χρησιμοποιοῦνται ῥάκη, ἄχυρα, ξύλα, ἴναι, διάφορα χόρτα κ. τ. λ. Ἐκτὸς δὲ τούτου γίνεται καὶ χάρτης ἐξ δρυζίου, οὗ οἱ μεγαλείτεροι παραγωγοὶ εἰσὶν οἱ Σίναι καὶ οἱ Ἰάπωνες.

Ὅλα τὰ χαρτοποιεῖα ὁμοῦ παράγουσι ποσότητα χάρτου ἑνὸς περίπου δισεκατομμυρίου χιλιογράμμων κατ' ἔτος, ἀντιπροσωπεύουσαν ἐπιφάνειαν 40 ὡς ἔγγιστα δισεκατομμυρίων τετραγωνικῶν μέτρων, ἤτοι περίπου τὴν ἐπιφάνειαν τῆς Ἑλβετίας ἢ τῆς Δανίας.

Πρὸς τύποσιν ἐφημερίδων καὶ βιβλίων ἐξοδεύεται χάρτης καταλαμβάνων τὸ ἥμισυ τῆς ἐπιφανείας ταύτης. Ὑπολογίσθη μάλιστα ὅτι μόνον ὁ διὰ τὰς ἐφημερίδας καταναλισκόμενος καθ' ἑκάστην χάρτης ἀντιπροσωπεύει τετρακλασίαν ἐπιφάνειαν τῆς σημερινῆς πόλεως τῶν Παρισίων. Μετὰ τὰς ἐφημερίδας ἔρχονται ὡς μεγαλείτεροι καταναλωταὶ χάρτου τὰ δημόσια γραφεῖα, τὰ σχολεῖα, τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ βιομηχανία.

Οἰκονομολόγος τις, λέγεται, ὅτι προέτεινεν εἰς τοὺς μέλλοντας συναδέλφους του, νὰ ὀνομασθῇ ἡ σημερινὴ ἐποχὴ πρὸς χαρακτηρισμὸν αἰῶνος τοῦ χάρτου, ὅπως εἰς προγενεστέρας ἐποχὰς ἡμεῖς ἐδώσαμεν τὰς ὀνομασίας τοῦ αἰῶνος τοῦ λίθου, τοῦ αἰῶνος τοῦ ὀρειχάλκου, τοῦ αἰῶνος τοῦ σιδήρου.

Ὁ ἠλεκτρισμὸς ἐν τῇ ταχυδρομικῇ ὑπηρεσίᾳ. Ὁ κ. Brunner, μηχανικὸς ἐν Βιέννῃ, ἀπέδειξεν ἐσχάτως τὸ δυνατὸν τῆς χρησιμοποιήσεως τοῦ ἠλεκτρισμοῦ πρὸς μεταφορὰν ἐπιστολῶν καὶ ταχυδρομικῶν δεμάτων. Τὸ ἐσχάτως μετὰ πλείστης ὅσης ἐπιτυχίας δοκιμασθὲν σύστημα συνίσταται ἁπλῶς εἰς ὁμίλευσιν τοῦ ἠλεκτρικοῦ σιδηροδρόμου τοῦ Siemens, καθ' ὃ αἱ σιδηροδρομικαὶ ἅμαξαι ἀντικαθίστανται διὰ κιβωτίων τοποθετημένων ἐπὶ τροχῶν. Ὁ ἐφευρετὴς προτείνει τὴν τοποθέτησιν τοῦ μικροῦ τούτου ταχυδρομικοῦ σιδηροδρόμου ἐπὶ τῶν ἤδη ὑπαρχουσῶν σιδηρῶν ῥάβδων, εἴτε ἐντὸς μεταλλίνου σωλῆνος εἴτε ἐντὸς ἐκτιμένου ὀχετοῦ. Κατὰ τὰς γενομένας δοκιμὰς δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθῇ ταχύτης ἑνὸς χιλιομέτρου ἀνὰ λεπτὸν, ἤτοι 60 χιλιομέτρων τὴν ὥραν. Ἀλλὰ τὸ προτέρημα δὲν εἶναι τόσον ἡ ταχύτης ὅσον ἡ εὐκολία νὰ ἐνεργῆται ἡ ἀποστολὴ τῶν ἐπιστολῶν καὶ τῶν δεμάτων ἀνεξαρτήτως τῶν ὡρῶν τῆς ἀναχωρήσεως τῶν σιδηροδρομικῶν ἁμαξοστοιχιῶν. Ἴσως τὸ σύστημα τοῦτο ἐφαρμοζόμενον θέλει διευκολύνει καὶ ἐπιταχύνει τὴν ἐντὸς τῶν πόλεων ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν.

Ἡ γλῶσσα τῶν ἐντόμων. Ἔχουσι τὰ ἔντομα γλῶσσαν; Δύνανται τὰ ἔντομα νὰ συνεννοῶνται μεταξύ των; Ἰδοὺ ζήτημα ἐπασχολοῦν ἀπό τινος κύκλους τινὰς ἀνθρώπων. Τὸ πρᾶγμα φαίνεται πιθανὸν, καθότι δὲν ἔπεται ὅτι τὰ ἔντομα δὲν ἔχουσι γλῶσσαν διότι ἡμεῖς οὐδέποτε ἠκούσαμεν αὐτὴν. Ἡ εὐαισθησία τῶν ὀργάνων ἑνὸς ἐντόμου εἶναι ἐξ ἀντιθέτου ἀντίστοιχος πρὸς τὸ μέγεθος αὐτοῦ. Εἶναι ἀναντίῤῥητον ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ μικροῦ ἐντόμου εἰσὶν ἀληθὲς μικροσκόπιον ἐν συγκρίσει πρὸς τοὺς ἡμετέρους ὀφθαλμούς· πιθανώτατον δὲ εἶναι, τοῦτο νὰ συμβαίνῃ καὶ ὡς πρὸς τὴν αἴσθησιν τῆς ἁφῆς, τῆς ἀκοῆς, τῆς ὀσφρήσεως.

Μετὰ τὴν ἐφεύρεσιν τοῦ τηλεφώνου καὶ τοῦ μικροφώνου πλεῖσται ὅσαι ἐγένοντο δοκιμαὶ πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς γλώσσης τῶν ἐντόμων, καὶ τελευταῖον ἀκόμη ἀγγλική τις ἐφημερὶς ἀνέφερεν, ὅτι σοφός τις Ἄγγλος ἔφθασεν ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο εἰς περιεργότατα ἀποτελέσματα. Ὁ σοφὸς οὗτος ἠδυνήθη, ὡς λέγει ἡ ἐφημερὶς, ν' ἀκούσῃ τὴν ὁμιλίαν τῶν ἁπλῶν μυιῶν, οὐχὶ τὸν συνήθη βόμβον, ὃν καθ' ἑκάστην ἀκούομεν καὶ ὅστις εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ταχείας τῶν πτερύγων αὐτῶν κινήσεως, ἀλλ' ἤχους εὐκρινεῖς, ὡς ἐὰν οἱ μυῖαι συνομίλουν μεταξύ των ἐπὶ σκοπῷ συνεννοήσεως. Εἰς τὰς ἐρεύνας ταύτας μετεχειρίσθη τὸ μικρὸν φωνογράφον, τοποθετήσας τὴν μυῖαν ἐπὶ τοῦ μικροῦ αὐτοῦ πινακιδίου. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐξετάσεως ἠχυοθήσαν διάφοροι καθαροὶ ἦχοι, διακριθέντες ἀπὸ τοῦ ὄμβου τῶν πτερύγων, καὶ ὁμοιάζοντες μακρόθεν ἀκουομένους χρεμετισμοὺς ἵππου. Ἐὰν τὸ πρᾶγμα ἔχεται ἀληθείας, θὰ ἔλθῃ βεβαίως καιρὸς, ὅτε, ἀκούσαντες τὴν γλῶσσαν τῶν μυιῶν, θὰ μάθωμεν καὶ νὰ τὴν ἐννοῶμεν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Γνωστοποιοῦμεν εἰς τοὺς βουλομένους νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ τοῦ "Ἑσπέρου", ὅτι κατὰ συνεννόησιν μεταξὺ τῆς διευθύνσεως αὐτοῦ καὶ τῆς γενικῆς διευθύνσεως τῶν γερμανικῶν Ταχυδρομείων, δύνανται νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ καταβάλλοντες κατ' εὐθεῖαν τὴν ἐτησίαν αὐτῶν συνδρομὴν καὶ εἰς τὰ οἰκεῖα ταχυδρομικὰ γραφεῖα. Ἐπὶ δὲ τῇ εἰδοποιήσει τῆς καταβληθείσης πληρωμῆς θέλουσιν ἀποστέλλεσθαι αὐτοῖς τακτικῶς τὰ ἐκδιδόμενα τεύχη.

ΕΣΠΕΡΟΣ

σύγγραμμα περιοδικὸν μετ' εἰκόνων δίς τοῦ μηνὸς ἐκδιδόμενον

ἐν ΛΕΙΨΙΑ.

Περιγραφαί. — Διηγήματα. — Ποιήσεις. — Ἀρχαιολογικά. — Ἀνακαλύψεις. — Ἐπιστημονικά. — Πολιτικαὶ ἐπιθεωρήσεις. — Βιβλιοκρισίαι. — Ποικίλα.

Τιμὴ ἐτησία προπληρωμένη Φράγκα 40.

Διὰ τὴν Γερμανίαν μάρκ. 32. Διὰ τὴν Ῥωσσίαν ρούβλ. 16 ἀργ.

Ὁ Ἕσπερος πέμπεται ἐλεύθερος ταχυδρομ. τέλους.

Διεύθυνσις· Canal-Strasse 3. Leipzig.

Ἡ ἐπισταία τοῦ ΕΣΠΕΡΟΥ ἀνετέθη·

Ἐν Ἀθήναις τῷ Κυρίῳ Δημητρίῳ Α. Κορομηλᾶ.

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ τῇ λοιπῇ Αἰγύπτῳ τῷ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Κυρίῳ Πέτρῳ Σαράντῃ (Βιβλιοπωλεῖον "ὁ Φοῖνιξ").

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῷ βιβλιοπώλῃ Κυρίῳ Σ. Γράσσῳ.

Ἐν Ῥουστσουκίῳ τῷ Κυρίῳ Σταύρῳ Χριστοδουλίδῃ.

Ἐν Βουκουρεστίῳ τῷ Κυρίῳ Ἀριστοδήμῳ Α. Βοσκώφ.

Ἐν Γαλαζίῳ τῷ Κυρίῳ Α. Ι. Σαρηγιάννῃ.

Ἐν Ἱβραΐλᾳ τῷ Κυρίῳ Ἰωάννῃ Α. Βοσκώφ, γενικῷ πράκτορι τῶν Γαλλικῶν Διαπορθμεύσεων (Messagéries maritimes).

Ἐν Κωνσταντινουπόλει τῷ βιβλιοπώλῃ Κυρίῳ Ἰωάννῃ Παπάδῃ, ἐν ὁδῷ Πέρα. ἀρ. 458.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ 50 ΦΟΙΝ. ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ. — ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ CANAL-STR. 3. LEIPZIG.

ΚΑΚΑΟΝ ΤΟΥ ΒΑΡΩΝΟΥ ΛΗΒΙΓ
(LIEBIG).

Εὕρηται παρ' ἅπασι τοῖς φαρμακείοις καὶ παντοπωλείοις τοῦ Κόσμου.

Ο ΕΚΑΤΟΓΓΡΑΦΟΣ

ἀνατυπόνει 50 μέχρι 160 κις καὶ διὰ μελάνης καὶ διὰ τῶν ποικιλωτέρων χρωμάτων (Haber μετάλλια ἀξίας). Διὰ πλειοτέρας πληροφορίας καὶ δείγματα ἀπευθυντέον εἰς τὸ

γραφεῖον τοῦ Ἑκατογγράφου

(Λονδῖνον. 135 Cheapside) ἢ πρὸς τοὺς Κοὺς ἀδελφοὺς Μαρίνου εἰς Ἀθήνας.

THE HEKTOGRAPH

(ὁ Ἑκατόγγραφος) is still unrivalled for obtaining 50 to 150 Duplicates in indelible black and various coloured inks. (Haber's Prize medals.) Write for particulars and specimen,

Hektograph Depot 135 Cheapside.

London, or Messrs Marino Brothers. — Athen.

ΠΡΟΣΟΧΗ!

Ο ΣΤΙΓΜΙΑΙΟΣ ΤΥΠΩΤΗΣ
(ΠΡΟΝΟΜΙΟΝ ΥΠ' ΑΡ. 14120)

εἶναι τὸ *μόνον πρωτοτυπον ἐκτυποτικὸν ἐργαλεῖον* διὰ τυποτικῆς μελάνης.

Τὸ ἐργαλεῖον τοῦτο παρέχει διὰ ἐμφανοῦς ἀδιαφθ καὶ ἄνευ πιέσεως ἀπεριόριστον σχεδὸν ἀριθμὸν ἀντιγράφων, μαύρων (ἢ καὶ ποικιλοχρόων), ἀντιγράφων ἀντιτύπων, τὰ ὁποῖα καὶ ἠδυνατέφησε ἀποστελλόμενα χαίρουσι τὸν ἐκπόρισιν εἰς τὰ ταχυδρομικὰ τέλη.

Ὁ στιγμιαῖος τυποτὴς ὑπερτερεῖ ἅπαντων τῶν μέχρι τοῦδε ἐκτυποτικῶν ἐργαλείων, οἷον· αὐτογράφων πιεστηρίων, πολυγράφων κ. τ. τ., ἀφαιρεῖ τὸ αὐτογραφικὸν πιεστήριον ἀπὸ τῆς παραγωγῆς τῶν ἀντιτύπων καὶ ὑπερτερεῖ αὐτοῦ κατὰ τὴν ζωηρότητα τῶν ἀντιτύπων, κατὰ τὴν ἁπλότητα καὶ τὴν ἀφικνοβατικὴν τιμήν. Τιμαὶ τῶν ἐργαλείων μὲ δύο πλάκας τυποτικάς·

Ἀρ. 1. 25.32 ἑκατοστ. φλωρίνια αὐστρ. 9.
- 2. 28.40 - - - 12.
- 3. 40.50 - - - 18.

συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς συσκευασίας καὶ περιθέσεως.

Πρωγράμματα, ἀπαιδικτικὰ, δείγματα πρωτοτυπα κ. τ. λ. ἀποστέλλονται τάχιστα δωρεὰν καὶ ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν.

Ricchenbach ἐν Βαμβῷ.

Steuer & Dammann.

ΠΡΩΤΟΦΑΝΗΣ ΕΥΚΑΙ

Ἀντὶ 16 μαρκῶν (=20 φρ
πολυτελῆ συσκευὴν τραπέζης, ἐπ
τοῦδε ἑκάστιζεν 80 μάρκας, κα
διατήρησιν τῆς ὑποίας (παρεμβλ
ἀφτόρου) παρέχω ἐγγύησιν ἐπ
ἔτη.

6 μαχαίρια τῆς τραπέζης,
6 περιόνια μονοκόμματα,
6 κυλιάρια τῆς σούπας,
6 στηρίγματα μαχαιριῶν,
12 κυλιάρια τοῦ καφέ,
6 ψωλίχας,
6 κυλιάρια τῶν ἀδῶν,
6 μικρούς δίσκους,
2 κυλιάρια μεγάλα τῆς σ
2 μεγάλα κηροπήγια,
1 ζαχαροθήκη καὶ πιε
1 τρυπητὸν διὰ τὸ τέϊ

Τὰ 60 ταῦτα τεμάχια, ἐκτὸς σκυφῶν, κοστίζουσιν ὅλα ἀντὶ 30 μάρκας. Παραγγελίαι ἐκτελοῦν ἀποστολῇ τοῦ ποσοῦ τούτου ἀπ

Κυρίοι A. L. Gutm
Wien I. Fleischma

ΑΙΜΙΛΙΟΥ ΣΙΓΓΕΡ
ΞΥΛΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ.

ΛΕΙΨΙΑ,
ΕΝ ΟΔΩ: ΙΩΑΝΝΟΥ ΑΡ. 29.

ΛΕΙΨΙΑ,
ΕΝ ΟΔΩ: ΙΩΑΝΝΟΥ ΑΡ. 29.

ΞΥΛΟΓΡΑΦΙΑΙ
παντὸς εἴδους·
πρόσωπα, τοποθεσίαι, ἀρχιτεκτονικαὶ, εἰκόνες ἐπιστημονικαὶ, ἀνατομικαὶ κ.τ.λ.

ΚΑΤ' ΑΙΤΗΣΙΝ
καὶ
σχεδίασις καὶ ἐγχαράξεις.

ΕΙΚΟΝΕΣ
διὰ τιμολόγια καὶ διὰ βιβλία δειγμάτων παντὸς εἴδους.

ΕΙΚΟΝΕΣ
ἐργοστασείων, μαγαζείων, ξενοδοχείων, λουτρῶν, ἑστιατορίων, κήπων.

Emil Singer
Xylographische Anstalt
LEIPZIG,
Johannis-Gasse 29.

ΞΥΛΟΓΡΑΦΙΑΙ
ΔΙΑ
ΕΜΠΟΡΙΚΑΣ
ΚΑΙ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑΣ ΕΙΔΟΠΟΙΙΑΣ
Οἰκόσημα, στίγματα, ἐφ πρωτοτύπου

ΑΠΕΙΚΟΝΙΣΕΙΣ
παντὸς εἴδους ἐκ τῆς φ
καὶ
ἐκ φωτογραφιῶν.

ΔΕΙΓΜΑΤΑ ΠΡΟΧΕΙ

ΚΑΛΛΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ.

Διὰ τὴν Ἑλλάδα ζητεῖται ὡς Γενικὸς πράκτωρ Κύριος ἔμπειρος καὶ καλὰς συστάσεις ἔχων, ὅστις διὰ τῶν ἐκτεταμένων αὐτοῦ σχέσεων μὲ διευθύνσεις σιδηροδρόμων, μὲ κατασκευαστὰς μηχανῶν, μὲ ὑδραυλικοὺς μηχανικοὺς, μὲ ἐργοστάσια σιδηροδρομικῶν ἁμαξῶν (βαγονίων) κ. τ. τ. νὰ ἦναι εἰς θέσιν νὰ εἰσάξῃ ἀποτελεσματικῶς πολύτιμον μέταλλον πρὸ μικροῦ ἀνακαλυφθὲν, τὸ ὁποῖον ὑπερβάλλει κατὰ πολὺ τὰ μέταλλον, ἐξ οὗ κατασκευάζονται τὰ πυροβόλα. Ἡ ἐγκατάστασις πρακτορείων εἰς τὰς διαφόρους ἐπαρχίας τῆς χώρας ἀφίεται εἰς τὸν γενικὸν πράκτορα.

Μόνον ἐκείνους παρακαλοῦμεν νὰ παρουσιασθῶσιν, οἵτινες δύνανται νὰ δώσωσιν ἀποχρώσας ἐγγυήσεις περὶ ἐκτεταμένων σχέσεων μὲ τὰ ἄνω ῥηθέντα ἐργοστάσια καὶ καταστήματα καὶ περὶ ἀκριβοῦς τοῦ εἴδους τούτου γνώσεως.

Αἱ προτάσεις ν' ἀπευθυνθῶσιν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα **X B 3263** εἰς τὸ ἐν Δρέσδῃ πρακτορεῖον εἰδοποιήσεων τοῦ **Rudolph Mosse.**

Μόνον εἰς γερμανικὰς ἢ εἰς ἀγγλικὰς ἐπιστολὰς δίδεται ἀπάντησις.

Συντάκτης· Δρ. Ι. ΠΕΡΒΑΝΟΓΛΟΥ ἐν ΛΕΙΨΙΑ. CANAL-STR. 3.
Χαρτοπωλεῖον· Β. ΣΙΓΙΣΜΟΥΝΔΟΥ ἐν Βερολίνῳ καὶ Λειψίᾳ. — Τύποις· Γ. ΔΡΟΥΓΟΥΛΙΝΟΥ ἐν Λειψίᾳ.